

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN

3-4-5-6-7-8-9-10

VERGADERINGEN VAN NOVEMBER 1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

DECREET BETREFFENDE DE INSPECTIE EN DE BEGELEIDING VAN DE
LEVENS BESCHOUWELIJKE VAKKEN

DECREET BETREFFENDE HET ONDERWIJS-V

DECREET STICHTING VOOR DE VLAAMSE SCHOOLSPOORT

DECREET TOT BEVORDERING VAN DE ECONOMISCHE EXPANSIE IN HET
VLAAMS GEWEST

DECREET TOT OPRICHTING VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAPS-
BELEID

DECREET TOT REGELING VAN DE RECLAME EN SPONSORING OP RADIO EN
TELEVISIE

DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET BESTUURLIJK BELEID

DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET RECHTSPOSITIE PERSO-
NEELSLEDEN GEMEENSCHAPSONDERWIJS

EUROPESE UNIE

INTERPELLATIES
MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING NAAR AANLEIDING VAN HET
GLOBAAL PLAN VAN DE FEDERALE REGERING

SOCIAAL PACT

VERANKERING

WATERVERDRAGEN

Inhoud

Nr. 3 Vrijdag 5 november 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 55

Boodschappen, blz. 55

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 55

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 55

Voorstel tot wijziging van het reglement
Indiening en verwijzing, blz. 56

Verslag
Indiening, blz. 56

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 56

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 56

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 56

Samenstelling van commissies
Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 56

Motie van orde
Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure, blz. 57

Motie van orde
Opheldering over de stand van zaken, blz. 57

Motie van orde
Voorstel tot het verlenen van voorrang in plenaire vergadering, blz. 58

Actuele vragen (Regl. art. 77)
Actuele vraag van mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de uitbreiding van het industrieterrein van Aarschot naar de Hofheide in Holsbeek-Nieuwrode, blz. 58

Actuele vraag van mevrouw V. Dua tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de nieuwe bestemming van militaire domeinen, blz. 59

Actuele vraag van de heer E. Van Varenbergh tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de toewijzing van gronden en gebouwen op basis van taalaanhorigheid door de OCMW van Linkebeek, blz. 59

Actuele vraag van de heer H. Schiltz tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Weten-

schapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verkoop van de NIM door de federale regering en de beveiliging van de Vlaamse belangen in deze sector, blz. 60

Actuele vraag van de heer J. Vandeurzen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over bepaalde uitlatingen van de voorzitter van de KS, blz. 61

Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael c.s. betreffende artikel 128 van het verdrag van 7 februari 1992 betreffende de Europese Unie — Nr. 1
Voorstel tot het verlenen van voorrang in plenaire vergadering, blz. 62
Sprekers : de heren P. Dewael, P. Van Grembergen, H. Van Dienderen, W. Verreycken, W. Seeuws

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)
Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de gevolgen van het zogenaamd sociaal pact

Actuele interpellatie van de heer J. Geyssels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de gevolgen van het sociaal pact voor Vlaanderen, blz. 64
Sprekers : de heren A. Denys, J. Geyssels, E. Van Rompuy, H. Schiltz, F. Van den Eynde, P. Van Grembergen, S. Platteau, H. Van Dienderen, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 76

Betrekkingen, over het afspringen van de aan het HST-dossier gekoppelde besprekingen betreffende de Schelde-uitdieping
Actuele interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het afspringen van de Vlaams-Nederlandse onderhandelingen met betrekking tot de waterverdragen

Actuele interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de opschorting van de Vlaams-Nederlandse besprekingen over de uitdieping van de Westerschelde

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitdieping van de Schelde en de tracékeuze voor de HST ten noorden van Antwerpen, blz. 77

Sprekers : de heren M. Van Peel, E. Beysen, F. Dewinter, H. Van Dienderen, L. Hancké, H. Schiltz, minister T. Kelchtermans, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 90

Actuele interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over een geheim rapport betreffende de Franse greep op de Belgische economie, blz. 90

Sprekers : de heer F. Van den Eynde, minister-president L. Van den Brande
Met redenen omklede motie, blz. 93

Regeling van de werkzaamheden, blz. 93

Nr. 4 Vrijdag 5 november 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 77

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)
(Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer M. Van Peel tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse reactie op de Nederlandse houding over de Schelde-uitdieping

Actuele interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe

Nr. 5 Woensdag 17 november

Berichten van verhindering, blz. 95

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 95

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 95

Beleidsbrieven
Indiening en verwijzing, blz. 95

Verslagen
Indiening, blz. 96

Kennisgeving van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 96

Advies van de Vlaamse Mediaraad

Indiening en verwijzing, blz. 96

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 96

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 96

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 96

Regeling van de werkzaamheden, blz. 97

Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael C.S. betreffende artikel 128 van het verdrag van 7 februari 1992 betreffende de Europese Unie

— 420 (1993-1994) — Nr. 1

Bespreking, blz. 97

Sprekers : de heren D. Van der Maelen, R. Van Hooland, H. Van Dienderen, P. Dewael, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 106

Ontwerp van decreet betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken

— 402 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 107

Sprekers : de heer G. Vanleenhove, verslaggever, de heer L. Martens, mevrouw J. Leduc, de heren C. Moors, A. Denys, L. Appeltans, minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 112

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-V

— 408 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 119

Spreker : minister L. Van den Bossche

Voorstel van decreet van mevrouw A. Leysen en de heren A. Schellens en J. Tavernier houdende de erkenning en de subsidiëring van de Stichting voor de Vlaamse Schoolsport

— 411 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 119

Sprekers : de heer R. Swinnen, verslaggever, de heren L. Pierco, J. Caudron, minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 121

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heer L. Pierco, minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 123**Nr. 6 Woensdag 24 november 1993**

Berichten van verhindering, blz. 125

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 125

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 125

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 125

Verslag

Indiening, blz. 125

Jaarverslag

Indiening, blz. 125

Verzoekschrift

Indiening en verwijzing, blz. 126

Besluit van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 126

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 126

Mededeling van de Vlaamse regering, blz. 126**Regeling van de werkzaamheden**, blz. 129**Nr. 7 Donderdag 25 november 1993
Morgenvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 131

Mededeling van de Vlaamse regering

Debat, blz. 131

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, E. Beysen, E. Van Rompuy, A. Denys, F. Vandembroucke, G. Annemans, J. Geysels, H. Schiltz, M. Olivier, F. Dewinter, F. Van den Eynde, L. Hancké, L. Dierickx, G. Moens, mevrouw M. Vogels, de heer M. Van Peel, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede moties, blz. 156

Regeling van de werkzaamheden, blz. 156**Nr. 8 Donderdag 25 november 1993
Middagvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 157

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot

de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de herinvoering van technische controles op het vlak van zendvermogen bij de lokale radio's vanaf 1 november 1993, blz. 157

Actuele vraag van de heer L. Hancké tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het voorstel om Sarajevo uit te roepen tot culturele hoofdstad van Europa in 1993-1994, blz. 158

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het uitblijven van een Vlaamse officiële reactie na de beslissing van de federale regering tot renovatie van het Heizelstadion, blz. 159

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de promotionele samenwerking van een privé-bedrijf met een informatief programma van de BRTN, blz. 160

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het schieten van beschermde vogelsoorten door Franse jagers aan de Frans-Belgische grens in De Panne, blz. 161

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de positie van het Nederlands in de internationale instellingen en in het bijzonder in het Eurocorps

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over een besluit van het Europees Parlement om voortaan slechts het Engels, het Duits en het Frans als volwaardige talen te gebruiken

Actuele vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het taalgebruik in het Eurocorps

Actuele vraag van de heer M. Olivier tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het gebruik van het Nederlands in de instellingen van de Europese Unie, blz. 162

Actuele vraag van de heer J. Gabriëls tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitlatingen van een fede-

raal minister inzake een materie, met name de concretisering van het Mestactieplan, die tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering behoort, blz. 165

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over waarborgen inzake tewerkstelling bij Van Hool na de lectuur van het arrest van de Raad van State in een zaak waarin genoemde onderneming partij was, blz. 166

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de deelname van leden van de Vlaamse regering aan BRTN-amusementsprogramma's, blz. 167

Actuele vraag van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het ijs- en sneeuwvrij maken van fietspaden, blz. 168

Actuele interpellatie (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer F. Dewinter tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over een televisieboodschap betreffende racisme, blz. 169

Sprekers : de heren F. Dewinter, J. Sleetckx, M. Didden, F. Van den Eynde, mevrouw M. Vogels, de heer M. Van Peel, minister W. Demeester-De Meyer

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

Benoeming van twee vaste en twee plaatsvervangende leden, blz. 174

Spreker : de heer F. De Man

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Aanwijzing van een lid, blz. 175

Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael c.s. betreffende artikel 128 van het verdrag van 7 februari 1992 betreffende de Europese Unie
— 420 (1993-1994) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 176

Spreker : de heer W. Verreycken

Ontwerp van decreet betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken
— 402 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 177

Sprekers : mevrouw J. Leduc, de heren L. Martens, L. Standaert, J. Gabriëls, F. Vergote, mevrouw A. De Maght-Aelbrecht

Voorstel van decreet van mevrouw A. Leysen en de heren A. Schellens en J. Tavernier houdende de erkenning en de

subsidiering van de Stichting voor de Vlaamse Schoolsport

— 411 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmings, blz. 179

Sprekers : mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans, de heren A. Van Apeeren, J. Eeman

Hoofdelijke stemming, blz. 183

Sprekers : de heer L. Pierco, mevrouw A. Leysen, de heer J. Caudron

Met redenen omklede motie van de heer A. Denys tot besluit van de op 19 oktober 1993 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het tussen de busconstructeur Van Hool en de Waalse vervoermaatschappij gerezen geschil
— 409(1993-1994) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 184

Met redenen omklede motie van mevrouw V. Dua tot besluit van de op 19 oktober 1993 door mevrouw V. Dua en de heren J. Van Looy en A. Denys gehouden interpellaties tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het mestactieplan, tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het landbouwbeleid van de Vlaamse regering na de goedkeuring van het Sint-Michiëlsakkoord en de uitvoering van het mestactieplan en tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het mestactieplan
— 410 (1993-1994) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 185

Sprekers : mevrouw V. Dua, de heren F. Vergote, F. Wymeersch en L. Hancké

Met redenen omklede motie van de heer E. Beysen tot besluit van de op 5 november 1993 door de heren M. Van Peel, E. Beysen, F. Dewinter, L. Hancké en H. Van Dienderen gehouden actuele interpellaties respectievelijk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de opschorting van de Vlaams-Nederlandse besprekingen over de uitdieping van de Westerschelde en tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afspringen van de aan het HST-dossier gekoppelde besprekingen betreffende de Schelde-uitdieping, tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het afspringen van de Vlaams-Nederlandse onderhandelingen met betrekking tot de waterverdragen, tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de opschorting van de Vlaams-Nederlandse besprekingen over de uitdieping van de Westerschelde en tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitdieping van de Schelde en de tracékeuze voor de HST ten noorden van Antwerpen
— 423 (1993-1994) — Nr. 1

heden, over het afspringen van de Vlaams-Nederlandse onderhandelingen met betrekking tot de waterverdragen, tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de opschorting van de Vlaams-Nederlandse besprekingen over de uitdieping van de Westerschelde en tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitdieping van de Schelde en de tracékeuze voor de HST ten noorden van Antwerpen

— 422 (1993-1994) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 188

Spreker : de heer E. Beysen

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 5 november 1993 door de heren M. Van Peel, E. Beysen, F. Dewinter, L. Hancké en H. Van Dienderen gehouden actuele interpellaties respectievelijk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Nederlandse houding over de Schelde-uitdieping en tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het afspringen van de aan het HST-dossier gekoppelde besprekingen betreffende de Schelde-uitdieping, tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het afspringen van de Vlaams-Nederlandse onderhandelingen met betrekking tot de waterverdragen, tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de opschorting van de Vlaams-Nederlandse besprekingen over de uitdieping van de Westerschelde en tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afspringen van de aan het HST-dossier gekoppelde besprekingen betreffende de Schelde-uitdieping, tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het afspringen van de Vlaams-Nederlandse onderhandelingen met betrekking tot de waterverdragen, tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de opschorting van de Vlaams-Nederlandse besprekingen over de uitdieping van de Westerschelde en tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitdieping van de Schelde en de tracékeuze voor de HST ten noorden van Antwerpen
— 423 (1993-1994) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 188

Spreker : de heer H. Van Dienderen

Met redenen omklede motie van de heer G. Annemans c.s. tot besluit van de op 5 november 1993 door de heer F. Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over een geheim rapport betref-

fende de Franse greep op de Belgische economie
– 424 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 190
Spreker : de heer F. Van den Eynde

Met redenen omklede motie van de heren G. Annemans en L. Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 5 november 1993 door de heer G. Annemans in commissie gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de taalregeling in het onderwijs in de faciliteiten- en taalgrensgemeenten
– 425 (1993-1994) -- Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 192
Spreker : de heer L. Van Nieuwenhuysen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 193

**Nr. 9 Dinsdag 30 november 1993
Morgenvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 195

Voorstel van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 195

Verslagen
Indiening, blz. 195

Aanvullend verslag
Indiening, blz. 195

Besluiten van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 195

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 196

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap en tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie
– 412 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 196
Sprekers : de heer D. Van der Maelen, verslaggever, de heer D. Van Me-

chelen, mevrouw M. Dillen, de heren H. Van Dienderen, E. Van Rompuy, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 212
Sprekers : de heer H. Van Dienderen, minister H. Weckx

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-V
– 408 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking, blz. 213
Sprekers : de heer I. Verleyen, verslaggever, de heren W. Taelman, L. Appeltans, C. Moors, minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 218
Sprekers : mevrouw A. Leysen, minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 232

**Nr. 10 Dinsdag 30 november 1993
Middagvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 233

Voorstel van decreet van de heer R. Swinnen c.s. houdende wijziging van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs
– 395 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 233
Sprekers : de heer I. Verleyen, verslaggever, de heren J. Eeman, R. Swinnen

Artikelsgewijze bespreking, blz. 235

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van het decreet van 1 juli 1992 tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid
– 414 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 235

Artikelsgewijze bespreking, blz. 235

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid
– 399 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 236
Sprekers : de heer H. Candries, verslaggever, de heren I. Verleyen, L. Appeltans, minister-president L. Van den Brande

Artikelsgewijze bespreking, blz. 240

Ontwerp van decreet tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest
– 361 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 243
Sprekers : de heer P. Deprez, verslaggever, mevrouw M. Aelvoet, de heren S. De Clerck, A. Denys, F. Wymeersch, C. Lisabeth, minister-president L. Van den Brande

Artikelsgewijze bespreking, blz. 253
Spreker : mevrouw M. Aelvoet

Interpellatie (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de benoemingspolitiek in de Brusselse OCMW's, blz. 258

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, J. Van Hauthem, H. Suykerbuyk, A. De Boeck, minister H. Weckx

Met redenen omklede moties, blz. 262

Regeling van de werkzaamheden, blz. 263

9e vergadering

Dinsdag 30 november 1993
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10.03 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Caubergs, H. Lauwers, L. Peeters : gezondheidsredenen ;

F. Ghesquière, A. Van Aperen : buitenslands ;

P. Berben, E. Beysen, W. Claes, L. Hancké, E. Pinoie, L. Van Nieuwenhuysen, M. Verwilghen : ambtsverplichtingen ;

J. De Bremaeker : familieverbindingen ;

J. Laverge.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer H. De Croo houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 437 (1993-1994) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

namens de commissie voor de Media over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap en tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie
— 412 (1993-1994) — Nr. 5.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer P. Deprez namens de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid over het ontwerp van decreet tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest
— 361 (1992-1993) — Nr. 3.
- door de heer I. Verleyen namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het voorstel van decreet van de heer R. Swinnen C.S. houdende wijziging van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs
— 395 (1992-1993) — Nr. 2.
- door de heer D. Van der Maelen

AANVULLEND VERSLAG

Indiening

De voorzitter : Het volgende aanvullend verslag werd ingediend :

- door de heer I. Verleyen namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-V
— 408 (1992-1993) — Nr. 8.

BESLUITEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende besluiten van de Vlaamse regering werden ingediend :

Voorzitter

- Besluiten van de Vlaamse regering tot herverdeling van **basiscalocaties** van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 436 (1993-1994) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN
(Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren M. Capoen, J. De Meyer, J. De Mol, M. Maertens, mevrouw M. Tyberghien Vandebussche, de heren F. Van den Eynde, E. Van Vaerenbergh, R. Van Walleghem

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap en tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie — 412 (1993-1994) — Nrs 1 tot 7

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap en tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van der Maelen, verslaggever, heeft het woord.

De heer D. Van der Maelen, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, uw commissie voor de Media heeft zich uitgebreid gebogen over het voorstel van ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 en 12 juni 1991.

Ik zal mijn verslag in drie grote punten indelen. Het eerste punt zal over de heel interessante toelichting van de minister gaan. Het tweede punt zal handelen over het algemeen debat. In het derde punt zal ik u een overzicht geven van de resultaten van de artikelsgewijze bespreking.

In zijn toelichting heeft de minister erop gewezen dat dit initiatief past in het licht van de pax mediagesprekken tussen de Vlaamse minister van Cultuur, BRTN en VTM.

De minister heeft er in zijn inleiding op gewezen dat deze pax mediagesprekken tot twee soorten van afspraken hebben geleid : enerzijds zijn er de praktische afspraken tussen BRTN en VTM en anderzijds zijn er de afspraken om de bestaande decreetgeving op een aantal punten te wijzigen en meer bepaald op twee specifieke punten, met name het pogen weg te werken van spanningen tussen de twee omroepen en het aanpassen en verfijnen van de bestaande decreetgeving, wat wij in de commissie hebben genoemd : het wegwerken van de zogenaamde grijze zones.

De minister heeft er in zijn toelichting de aandacht op gevestigd dat het voorliggend ontwerp een fragiel evenwicht tussen dikwijls ver uiteenlopende aspiraties van BRTN en VTM heeft beoogd en, volgens hem, bereikt. De verschillende onderdelen moeten, volgens de minister, in de eerste plaats als onderdelen van dit geheel worden beschouwd. Dit betekent dat de wijziging van één aspect ook het geheel in het gedrang dreigt te brengen. De minister heeft, tijdens de hele commissiezitting, ervoor gepleit dat ook de commissie, in haar evaluatie van de verschillende artikelen, rekening zou houden met dit globaal evenwicht.

In zijn toelichting heeft de minister

er ook op gewezen dat er in het ontwerp van decreet een aantal belangrijke krachtlijnen staan. Ik zal mij in mijn verslag tot twee ervan beperken.

Een eerste belangrijke krachtlijn betreft de afschaffing van de vijf-minutenregeling inzake reclame rond kinderprogramma's. De minister heeft in zijn toelichting gezegd dat de afschaffing van de vijfminutenregeling de doorzichtigheid beoogde en aldus de afdwingbaarheid van de mediawetgeving ten goede komt. De minister heeft ter zake op twee belangrijke informatiestukken gewezen.

Ten eerste, nadat de Raad voor Reclame en Sponsoring zich, op vraag van de minister, had uitgesproken over een concrete klacht in verband met de overtreding van de vijf-minutenregeling door VTM, heeft deze zender een beroep gedaan op de Raad van State. De uitspraak van de Raad van State is nog steeds hangende. In zijn toelichting heeft de minister er ook op gewezen dat hij in het bezit is van een stelling van de Europese Commissie die van oordeel is dat de regel van de vijf minuten in de Vlaamse decreetgeving in strijd zou zijn met de bepalingen van het Verdrag van Rome.

De minister heeft aan de commissieleden gezegd dat hij van mening is dat, hij heeft trouwens in die zin geantwoord, deze vijf-minutenregeling perfect in overeenstemming is met de Europese richtlijn Televisie-Zonder-Grenzen uit 1989. Er kan volgens hem dan ook geen sprake zijn van tegenstrijdigheid met het Verdrag van Rome.

Een tweede belangrijke krachtlijn van dit decreet betreft de afzwakking van het volledig verbod van prijsvermelding. Er is daarover in de commissie ruimschoots gediscussieerd. Het decreet van 12 juni 1991 had een totaal verbod op prijsvermeldingen ingeschreven. Volgens de memorie van toelichting was de bedoeling hiervan om de kleine en middelgrote ondernemingen te beschermen, in het bijzonder tegen de grote distributieketens die, zo vreesde men, nogal eens van lokvogeltechnieken een ge-

Van der Maelen

bruik zouden kunnen maken. In de bespreking rond de pax media pleitte VTM voor een volledige afschaffing ervan. Men is in het voorliggend ontwerp niet zover gegaan. Men heeft zich beperkt tot de omschrijving dat prijsvermeldingen slechts toegelaten zijn voor ondernemingen die niet rechtstreeks aan de consument verkopen.

Ik zal nog even de overige bepalingen van het decreet kort toelichten.

Daarin wordt gezegd dat de openbare omroep enerzijds de kans krijgt om private sponsoring aan te trekken, maar anderzijds worden facilitaire diensten van de BRTN afgeschaft. Ook de mogelijkheid tot coproductie en co-financiering worden afgebouwd, zodanig dat in de toekomst slechts een niet-marktgerichte samenwerking tussen BRTN en v.z.w.'s – overheid en stichtingen – mogelijk zal blijven.

Ik kom nu tot het algemeen debat dat zich rond twee thema's heeft uitgesponnen, met name de pax media en de draagwijdte en betekenis van het voorliggend ontwerp van decreet.

Een lid van de commissie heeft zijn twijfels geuit bij de basisstelling van de minister, met name dat voorliggend ontwerp van decreet een einde zou maken aan de onrust in het medialandschap.

Volgens dit lid kan daarvan helemaal geen sprake zijn. Enkele weken nadat dit akkoord was bereikt, heeft dit lid moeten vaststellen dat zowel BRTN als VTM op een grondige hertekening van het medialandschap hebben aangestuurd. Dit lid zegt dus dat de minister het niet bij het rechte eind heeft als hij zegt dat de uitvoering van artikel 3 de pax media in gevaar zou brengen. Integendeel, de zenders hebben zelf, enkele weken na het bereiken van een akkoord, deze vrede op de helling gezet.

Hetzelfde lid heeft bovendien nog een belangrijke stelling geuit. Ik wil dan ook niet nalaten ze hier te vermelden. Hij is van oordeel dat BRTN en VTM, tijdens de huidige legisla-

tuur, de door de Vlaamse Raad goedgekeurde decreten als de enige, legitieme basis van het Vlaams mediabeleid moeten beschouwen.

Een ander lid heeft zich bij deze basisstelling aangesloten. Hij heeft gezegd dat de pax media, zoals die in dit akkoord is bereikt, waarschijnlijk geen lang leven beschoren zal zijn, maar hij heeft eraan toegevoegd dat hij betreurt dat de minister, bij de pax mediabesprekingen, nagelaten heeft om een breder cultureel-maatschappelijk draagvlak te raadplegen en te betrekken bij de gesprekken. Dit zou, volgens dit lid, een tegengewicht kunnen vormen voor de macht van de adverteerders en de industrie.

Ter afronding van dit algemeen debat heeft de minister in drie punten zijn stelling naar voren gebracht.

Ten eerste heeft de minister de commissie erop gewezen dat de mediawereld ongelooflijk snel evolueert en dat het een illusie zou zijn te denken dat de Vlaamse politiek die evolutie kan tegenhouden. Dit betekent niet, aldus de minister, dat de regelgever zich dagelijks aan deze evolutie moet conformeren, integendeel. Hij meent dat de regelgever zich moet beperken tot het scheppen van een kader waarbinnen het mediagebeuren zich kan ontplooiën en dat de regelgever vooral rekening moet houden met de internationalisering van het mediagebeuren. Ter illustratie van deze stelling heeft de minister de commissie duidelijk gemaakt welke inspanningen door TNT en Cartoon Network worden geleverd om op de Vlaamse kabel door te breken. De minister heeft de commissie erop gewezen dat de uitzendingen op dit netwerk veel verder gaan dan de Vlaamse decreetgeving inzake reclame zou toelaten. De programma's worden daar heel regelmatig door reclame onderbroken. Wat zullen dan de gevolgen zijn indien Vlaanderen TNT en Cartoon Network op de kabel zou moeten toelaten ?

Ter afronding van het algemeen debat heeft de minister ook nog een tweede punt onder de aandacht van de commissie gebracht met name dat hij blijft bij zijn stelling dat het ont-

werp van decreet de spanningsvelden tussen BRTN en VTM wel degelijk vermindert, dat het de decreetgeving meer afdwingbaar maakt, en dat dit decreet de basis vormt voor de verdere harmonieuze ontwikkeling van het mediagebeuren.

Tot slot deelde de minister aan de commissie mee dat ook hij zich verzet tegen een fundamentele hertekening van het medialandschap. De minister zei dat het medialandschap momenteel behoefte heeft aan rust, ook en vooral opdat de recente vernieuwingen, in casu bijvoorbeeld de regionale televisieverenigingen, zich zouden kunnen ontwikkelen en consolideren.

Tot slot kom ik aan het derde punt van mijn verslag, met name de artikelsgewijze bespreking en de stemmingen.

De aandacht is vooral uitgegaan naar de artikelen 2 en 3 en ik zal mij in dit mondeling verslag tot die artikelen beperken.

Het artikel 2 handelt over, het werd reeds eerder vermeld, het gedeeltelijk toelaten van prijsvermeldingen in advertenties. Een lid heeft gesteld dat zij bijzonder sceptisch staat tegenover het toelaten van prijsvermeldingen en heeft hierbij de drie volgende bedenkingen naar voren gebracht.

Ten eerste is er een principiële reden, met name dat, om ethische redenen, reclame op televisie zoveel mogelijk beperkt moet blijven omdat televisie een te indringend medium is met een te grote invloed.

Ten tweede heeft ditzelfde lid erop gewezen dat zij vreest dat de gedeeltelijke toelating van prijsvermeldingen in de toekomst de deur zou openzetten voor een volledige vrijlating van de prijsvermeldingen.

Ten derde heeft dit lid aan de minister gevraagd of er na één jaar geen evaluatieperiode van het gedeeltelijk vrijlaten van prijsvermeldingen tot stand zou kunnen worden gebracht.

Een tweede lid van de commissie heeft zich bij deze bedenkingen aan-

Van der Maelen

gesloten en aan de minister een bijkomende vraag gesteld, met name hoe het komt dat hij zegt dat een versoepeling van de prijsvermeldingen te rijmen valt met de algemene doelstelling van de minister namelijk de mediawetgeving doorzichtiger maken teneinde de controleerbaarheid te bevorderen. Volgens dit lid is er toch niets dat gemakkelijker is dan het controleren van een totaal verbod. Er zullen ongetwijfeld opnieuw interpretatieproblemen rijzen bij een gedeeltelijke vrijlating van de prijsvermeldingen. Dit lid heeft trouwens een amendement ingediend ertoe strekkend het artikel 2 te schrappen.

In antwoord op de opmerkingen en bedenkingen van deze twee leden heeft de minister nogmaals beklemtoond dat de huidige formulering in het belang is van de kleine ondernemingen omdat lokvogeltechnieken onmogelijk worden gemaakt. De minister wijst er trouwens op dat de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring de volledige schrapping van het verbod op prijsvermelding had bepleit, maar dat hij, en met hem de Regering, niet zover zijn willen gaan.

Tot slot heeft de minister gezegd dat hij ermee akkoord gaat om de huidige regelgeving na één jaar te evalueren.

Een derde lid in de commissie heeft gepleit om de prijsvermeldingen voor de regionale televisieverenigingen volledig vrij te laten. Volgens dit lid is dit een noodzakelijke toegift aan de regionale televisieverenigingen, omdat deze verenigingen hun informatieve taak zonder enige overheids-tussenkost vervullen en dat reclame-inkomsten voor het voortbestaan en de kwaliteit van deze regionale televisieverenigingen van het grootst belang is.

Dit lid heeft er trouwens op gewezen dat de algemene argumentatie tegen het loslaten van prijsvermeldingen niet opgaat voor regionale televisieverenigingen, omdat de grootdistributie daar niet aan bod komt. Het zijn vooral de streekgebonden en

kleinschalige bedrijven die daar adverteren.

In antwoord op de opmerkingen van dit laatste lid heeft de minister gezegd dat hij ervoor bleef pleiten om de huidige tekst te behouden. Hij zegt dat voor de regionale televisieverenigingen, eventueel in een latere fase of bij een algemene beoordeling van dit decreet, kan worden onderzocht of er ter zake een opening kan worden gemaakt.

Tot slot heeft de commissie zich ook gebogen over artikel 3. Dit artikel is in het algemeen debat meermaals aan bod gekomen en gaat over de bewuste vijfminutenregeling. Er werden drie amendementen ingediend.

Een eerste amendement strekte ertoe om de reclamevrije periode voor en na kinderprogramma's uit te breiden tot 30 minuten. Dit amendement werd verworpen met 9 stemmen tegen 1.

Een tweede amendement strekte ertoe om in het ontwerp van decreet de huidige tekst van het decreet in te dienen, met name het scheppen van een reclamevrije periode van 5 minuten voor en na elk kinderprogramma. Dit amendement werd door de commissie aangenomen met 9 ja-stemmen en 1 neen-stem.

Een derde en laatste amendement van de wegens ziekte verontschuldigde collega Van Mechelen werd verworpen met 10 stemmen. Dit amendement strekte ertoe het artikel 2 te schrappen.

Het aldus geamendeerde artikel 3 werd aangenomen met 9 stemmen tegen 1 en de overige artikelen van het decreet werden goedgekeurd met minstens een stemverhouding van unanimitéit min één.

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om, na dit verslag, even het standpunt van mijn fractie toe te lichten. Ik zal dit in drie punten doen.

Het spreekt voor zich dat wij ook voor de pax media zijn. Maar het is even vanzelfsprekend dat wij niet bereid zijn alles te slikken, zeker niet als datgene wat men probeert ons te

doen slikken, regelgeving is die vooral door commerciële belangen is ingegeven.

Wij hebben de afgelopen dagen en weken mooie staaltjes van hypocrisie in verband met dit artikel kunnen vaststellen. De waarheid is dat er door de commerciële wereld druk wordt uitgeoefend om die vijfminutenregeling ongedaan te maken. De industrie, de zakenwereld en de adverteerders hebben een nieuw segment in de markt ontdekt met name de kinderen en de jongeren. Onderzoek heeft uitgewezen dat kinderen en jongeren een steeds groter deel van het gezinsbudget naar zich toetrekken en dit niet alleen om kinder- of jongerenproducten te kopen. Uit het onderzoek blijkt dat kinderen een grote invloed hebben op het koopgedrag van de ouders. Dat is de echte reden voor de druk die nu wordt uitgeoefend om de vijfminutenregeling ongedaan te maken. Er zijn in dit land zakenmensen en adverteerders die daar hun graantje willen meepikken.

Omdat wij het daarmee helemaal niet eens zijn, willen wij in deze Vlaamse Raad bepleiten dat alles moet worden gedaan om voor kinderen, zeker wat de televisie betreft, omdat dit het meest indringende medium is, een zo reclamevrij mogelijke leefomgeving te creëren.

Als de sector storm loopt tegen de vijfminutenregeling dan weten wij wel degelijk waarom hij dit doet. Wat anderen ook mogen beweren, onderzoek heeft uitgewezen dat de vijfminutenregeling een zeer efficiënt middel is om kinderen te beschermen tegen nefaste invloeden van overdadige reclame. Ik weet dat er de voorbije dagen naar verschillende onderzoeken werd verwezen. Iedereen is vrij daarin zijn keuze te maken. Ik verwijs naar een onderzoek waarin ik het meest vertrouwen stel, met name naar het OIVO, het onderzoek- en informatiecentrum van de consumentenverenigingen. Het onderzoek van dit instituut heeft aangetoond dat er in de leeftijdscategorie van 7 tot 10 jaar kinderen zijn die geen onderscheid kunnen maken tussen reclame en een kinderprogramma.

Van der Maelen

De vijfminutenregel waarborgt een duidelijk onderscheid tussen reclame en tussen het kinderprogramma. Dat is een eerste reden waarom wij pleiten voor het behoud van de vijfminutenregel.

Ten tweede, ditzelfde onderzoek van het OIVO heeft uitgewezen dat hoe meer kinderen reclame bekijken, hoe nefaster de invloed is. Uit cijfers ons verstrekt door de speelgoedsector zelf blijkt dat dank zij de vijfminutenregel de Vlaamse kinderen tot die groep van kinderen behoren in Europa die het minst aan reclame is blootgesteld.

Andermaal bewijst de vijf-minutenregel op dit vlak zijn dienst. Als het van de SP-fractie in de Vlaamse Raad afhangt, zullen wij altijd blijven ijveren voor het behoud van de vijfminutenregel.

Ten derde, het debat in de commissie was ter zake bijzonder verhelderend. Mijnheer de minister, u heeft terecht gewezen op de internationale bedreiging wat het creëren van een reclamenvrije leefomgeving voor kinderen betreft. "Tot het onmogelijke is niemand gehouden, ook u niet. Toch zeg ik duidelijk dat voor de SP-fractie in de Vlaamse Raad de inspanningen die u op Vlaams vlak gaat leveren, bijvoorbeeld na de uitspraak van de Raad van State om desgewenst de reglementering aan te passen, een belangrijke toetssteen zal zijn van uw beleid. Zoals u zelf heeft toegegeven is er, na de goedkeuring van het Verdrag van Maastricht, nu ruimte om de richtlijn Televisie zonder Grenzen, aan te passen.

Mijnheer de minister, wij gaan u beoordelen op Uw inspanningen op het openbreken van de Europese richtlijn, onder meer met de bedoeling ruimte te geven om in Vlaanderen een reclamenvrije leefomgeving voor kinderen te kunnen creëren.

(Applaus)

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer D. Van Mechelen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter,

mijnheer de minister, collega's, voor eerst bied ik mijn excuses aan de commissiewerkzaamheden niet persoonlijk te hebben kunnen bijwonen ; tegen bepaalde ziektes zijn wij blijkbaar nog niet immuun.

Wat het decreet zelf betreft, zal ik zeer bondig zijn. Inderdaad, ik meen dat in de voorbije weken en dagen voldoende over dit onderwerp werd gesproken en geschreven.

Volgens mij is dit ontwerp van decreet één grote mislukking. Het had tot doel de gesprekken rond de pax media tussen onze twee omroepen in Vlaanderen af te ronden.

Mijnheer de minister, indien wij deze pax media nader bekijken, bestaat er een parallellisme met dat andere grote pact dat op federaal niveau moest worden gesloten. De pax media is gestart zoals het sociaal pact, met name met grote en nobele doelstellingen, met de aankondiging van een groots initiatief, met de boodschap dat men eindelijk wou afrekenen met een aantal zaken uit het verleden, dat men de zaken opnieuw op een rijtje ging zetten. Daarna begonnen moeizame onderhandelingen, gesprekken, stilaan het afkalven van die grote intenties en uiteindelijk wordt er dan iets op de wereld gezet dat zeer ver afdijkt van datgene wat aanvankelijk werd vooropgesteld.

Net zoals het sociale pact is dit mediapact uiteindelijk ook uitgedraaid op een soort budgettaire operatie, in dit geval hoofdzakelijk in hoofde van de BRTN.

Mijnheer de minister, wat mij daarenboven in deze pax media-gesprekken heeft gestoord, is dat u als bevoegde minister van Cultuur rond de tafel bent gaan zitten niet met de vertegenwoordigers, de voorzitters van de raden van bestuur van deze omroepen, maar u zich mengt in een debat gevoerd door de respectievelijke gedelegeerde bestuurders van beide omroepen, enerzijds de administrateur-generaal van de BRTN, de heer Goossens, anderzijds de directeur-generaal van VTM, de heer Neels, daarin bijgestaan door hun respectievelijke directeurs-televisie.

Op deze wijze heeft u zelf op het vlak van de onderhandelingen eigenlijk van in den beginne een belangrijke troef uit handen gegeven. U bent uiteindelijk uw rol kwijtgespeeld van uitieme scheidsrechter tussen de omroepen. U heeft zich begeven op het mijneveld tussen twee operationele omroepen in een diffuus medialandschap.

Blijkbaar heeft u zich te ver geëngageerd. Inderdaad, u bent door de meerderheidsfracties van de Vlaamse Raad teruggefloten. Dit is geen schande, en misschien zelfs een goed teken voor de Vlaamse Raad. Dat zulks echter is gebeurd onder impuls van de fractieleider van de CVP – die vandaag uitdrukkelijk in dit debat afwezig is – doet toch vragen rijzen.

Wanneer ik zondag in het programma De Zevende Dag de heer Van Rompuy hoorde zeggen dat decreetgevend werk inzake media in hoofdzaak een prerogatief is van de Vlaamse Raad, moet ik toegeven dat ik bijzonder ontroerd was.

Op het ogenblik dat wij samen deel uitmaakten van de regering werd een mediabeleid gevoerd onder de dynamische impulsen van respectievelijk Karel Poma en Patrick Dewael. In een volgende regering, en op een moment dat u ons als liberalen in de feitelijke minderheid heeft gesteld, werd het decreetgevend werk in deze Vlaamse Raad binnengeloodst via het systeem van voorstellen van decreet waarbij de heer Van Rompuy de facto minister van Cultuur probeerde te spelen. Ik betuig nogmaals mijn deelneming omdat de heer Van Rompuy zijn rol als minister van Cultuur niet heeft kunnen waarmaken bij de vorming van een nieuwe Vlaamse regering. Ik heb ook vragen bij de wijze waarop door hem wordt geponeerd dat het voeren van een mediabeleid nu een zaak is van de Vlaamse Raad en niet meer van de Vlaamse regering en van u zelf.

Mijnheer de minister, namens de Vlaamse regering vernam ik graag hoe u aankijkt tegen de stellingname van de voorzitter van de tot op heden nog altijd grootste fractie in de Vlaamse Raad.

Van Mechelen

Ten aanzien van de heer Van Rompuy – en het spijt mij dat hij nog steeds niet aanwezig is – wens ik te zeggen dat hij toch niet zo fier hoeft te zijn op dat fameuze decreetgevendewerk dat hier de laatste jaren werd gepresteerd. Ter zake verwijs ik slechts naar twee decreten.

Ten eerste, het decreet op de lokale radio's. Ik hoop dat wij in loop van de volgende maand in de commissie de tijd zullen vinden om deze zaak opnieuw te bespreken, decreet dat ertoe heeft geleid dat deze vorm uit ons medialandschap dreigt te worden weggebannen omdat het decreet dermate een spelregel heeft opgelegd dat de leefbaarheid van deze lokale radio's ernstig wordt bedreigd en alle dynamische kansen tot verdere ontwikkeling werden ontnomen.

Vandaag rijst nog een bijkomend probleem ten aanzien van de drie lokale radio's. Zij dreigen volledig te worden weggedrukt door de Franstalige lokale radio's, die met een groter zendbereik kunnen uitzenden, met

Agalev-Kamerlid Hugo Van Dienderen ging bij de bespreking van het ontwerp van decreet tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie de discussie aan met CVP-fractie leider Eric Van Rompuy en minister Hugo Weckx (CVP)

een groot zendvermogen en onder een heel ander stelsel.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, over het probleem van de lokale radio's had de heer Van Mechelen beter gezwegen. Gedurende een achttiental maanden hebben wij met de Franse Gemeenschap en de federale overheid overleg gepleegd opdat men via de nieuwe instelling BIPT eindelijk zou komen tot het vaststellen van overtredingen, tot en met inbeslagname van de apparatuur.

U weet dat enkele weken geleden onder onze impuls twee van de Franstalige radio's binnen de Brusselse agglomeratie in beslag werden genomen. U maakt hier dus het proces van een zaak die reeds tot het verleden behoort, omdat het tegenovergestelde zopas nadrukkelijk werd bewezen.

Het is dank zij de inspanningen van de Vlaamse minister van Cultuur – en van hem alleen – dat uiteindelijk wordt opgetreden, wat ik trouwens toejuich.

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer de minister, ik kan alleen maar zeggen dat ik vrijdag laatstleden en schrijven heb ontvangen, ondertekend door de drie grote Brusselse radiozenders, waarin uitdrukkelijk wordt gevraagd dit debat opnieuw te voeren in de Vlaamse Raad. Zij menen dat hun levensvatbaarheid ernstig in het gedrang wordt gebracht. Indien dit debat nu niet kan worden gevoerd, kunnen wij nog altijd een interpellatieverzoek indienen.

Een tweede voorbeeld van het nefaste decretale beleid dat door de Vlaamse regering werd gevoerd, betreft het nieuwe BRTN-decreet dat nu blijkbaar op alle mogelijke wijzen wordt uitgehold.

Ik wijs ter zake op drie punten.

Ten eerste, het personeelsstatuut waarin absoluut geen nieuwe dynamiek komt.

Ten tweede stel ik vast dat het nieu-

we BRTN-decreet voorzag in een andere financieringswijze, die nu door het programmadecreet volledig wordt ondermijnd.

Ten derde, inzake de financiering van de openbare omroep komt men nu tot een decretale wijziging die toelaat andermaal en op een andere manier over financiële middelen te beschikken zonder dat er in de Vlaamse Raad een grondig debat werd gevoerd over de eigenlijke rol en functie van onze openbare omroep.

Mijnheer de voorzitter, ik kom nu tot de feitelijke inhoud van voorliggend decreet. Wat staat er eigenlijk in dit met zoveel heisa aangekondigde ontwerp van decreet. Zoals ik in de Vlaamse pers reeds heb gezegd, is dit eigenlijk het resultaat van "kruidentersonderhandelingen" waaraan elke vorm van visie op de evolutie in ons Vlaams medialandschap ontbreekt.

Ten eerste, de versoepeling van de vijfminutenregel. Mijnheer de minister, zoals u weet hebben wij hierbij ernstige vragen. Ik heb vastgesteld dat de commissievoorzitter uitiem twee groeperingen heeft uitgenodigd om hun visie te geven op reclame vóór kinderprogramma's, één tegen en één vòdr, een mooi evenwicht. Ik betreurt dat wij over een dergelijke belangrijke materie in de commissie niet de kans hebben gekregen een breder debat te voeren, een grondig debat over de relatie tussen enerzijds de media en anderzijds de reclamewereld, een debat over de economische noodzaak van de inbreng van reclame in de media, zowel in de geschreven pers als op radio en televisie. Door voorliggend ontwerp van decreet werd dit debat opnieuw uitgehold. Ik heb de indruk dat men in feite dit debat niet wenst aan te gaan.

In een nota van de heer Neels, in punt 5, staat dat het akkoord werd uitgelokt, ik citeer : Eerst is er de opgedrongen politieke beslissing tegen het protest van VTM in om privé bedrijven tot sponsoring op BRTN toe te laten. De opheffing van de reclamebeperkingen rond kinderprogramma's is een door de politiek uitgelokte compensatie. Einde citaat.

Van Mechelen

Mijnheer de minister, zoals u zelf in de commissie heeft aangekondigd – en ik baseer mij hiervoor op het verslag – vraag ik u of er vandaag nog sprake is van een pax media. U heeft gezegd – en dit is weergegeven op bladzijde 2 van het verslag ik citeer – “De minister beklemtoont dat met de verschillende onderdelen van het voorliggend ontwerp van decreet een fragiel evenwicht tussen de dikwijls ver uiteenlopende aspiraties van BRTN en VTM werd bereikt. Einde citaat. Een fragiel evenwicht dus, een evenwicht waarvan ik veronderstel dat ieder element van het akkoord zijn belang heeft om het te kunnen bekrachtigen.

Ik lees verder, en dit zijn uw woorden, ik citeer : Dit betekent concreet dat de wijziging van één aspect ook het geheel in het gedrang tracht te brengen. Einde citaat. U heeft die woorden uitgesproken om vooralsnog te proberen de meerderheidspartijen ervan af te houden artikel 3 te amenderen.

Uiteindelijk – en ik treed het amendement van de meerderheidspartijen bij – heeft u ter zake geen gelijk gehaald. Mijn vraag is dan zeer nadrukkelijk – en dit vind ik in het verslag niet terug – welke conclusies u als minister en welke conclusies de Vlaamse regering trekken uit het wegbannen van de fameuze vijfminutenregel of het verbieden van de versoepeling van de vijfminutenregel door de goedkeuring van het amendement in de commissie.

Mijnheer de minister, bestaat er inderdaad nu nog een pax media ?

Als ik uw eigen woorden mag interpreteren die in feite een soort ultieme oproep waren om dit vooralsnog niet te doen, mag uiteindelijk uit uw eigen woorden blijken dat er van een pax media geen sprake kan zijn, zij het dat die pax media voor ons in ieder geval reeds een zeer pover beestje was geworden.

Wat komt er nog meer voor in dit decreet ? De afzwakking van het verbod van de prijsvermelding. Ik ver-

onderstel dat dit ook een van de aspecten was van het fragiel evenwicht.

De particuliere sponsoring wordt nu ook op de BRTN toegelaten. U zegt dat dit er mee voor zal zorgen dat er een einde komt aan het fameuze opzoeken van de grijze zones.

Mijnheer de minister, stel u voor dat zulks waar zou zijn, dan zou het misschien nog niet zo slecht zijn, zij het dat ik nogmaals zeg – en de heer Geens steunde dit uitgangspunt in de commissie – dat een gescheiden financiering openbare omroep/openbare middelen, particuliere omroep/particuliere middelen, de enig mogelijke weg is om uit die grijzezonesfeer te geraken. Ik geef een voorbeeld.

Mijnheer de minister, wat vindt u van het feit dat de BRTN middels de VAR, einde vorige week in de boodschappen van algemeen nut, opnieuw uitpakt met de de fameuze brandwondenspot, die eindigt met de vermelding dat de folder kan worden bekomen bij de verzekeringsmaatschappij ABB, waarbij de logo uitdrukkelijk wordt getoond.

Mijnheer de minister, kadert dit voorbeeld in uw pax media ? Of is dit het zoveelste bewijs dat u er inderdaad niet in slaagt om de decreten die door deze Vlaamse Raad worden goedgekeurd, te doen naleven.

In plaats van met de heer Neels en met de heer Goossens rond de tafel te gaan zitten, stel ik voor dat u de twee voorzitters van de raad van bestuur van zowel de privé- als van de openbare omroep bij u laat komen en uitdrukkelijk zegt dat wij in Vlaanderen vragen dat de huidige decreten waarvoor uw meerderheid verantwoordelijk is, worden nageleefd in plaats van voor de zoveelste maal te proberen schipper naast Mathilde te spelen tussen de heer Neels en de heer Goossens.

Dat is toch duidelijk niet de rol van een minister van Cultuur !

Tot besluit is de VLD-fractie van mening dat de voorbije jaren werkelijk een non-beleid wordt gevoerd op het vlak van de media. Er is duidelijk

gebrek aan een fundamentele visie over de evolutie van het medialandschap in Vlaanderen.

Waar blijft het grondig debat over de Europese richtlijn Televisie Zonder Grenzen ?

Moet in de commissie niet dringend een debat worden gevoerd over de cultuurparagraaf en de toepassing ervan ? In dat verband verwijs ik naar artikel 128 van het Verdrag van Maastricht.

Bovendien stel ik vast dat het decreet tot regeling van de regionale televisiezenders tengenwoordig flagrant wordt overtreden door de monopoliepositie van Roularta inzake reclamewerving.

Mijnheer de minister, ik wil u nog een paar vragen stellen.

Wanneer zal, ondanks de vernietigende uitspraak van het Hof van Luxemburg, het kabeldecreet worden aangepast aan de Europese wetgeving ?

Wanneer zal de rol van de overheid en van de openbare omroep in het medialandschap definitief worden vastgelegd ? Wat dat punt betreft ben ik het eens met de directeur-generaal van VTM wanneer hij zegt dat een oproep tot politieke stabiliteit inzake de regelgeving noodzakelijk is. Deze oproep is terecht, maar ondanks het feit dat de minister beweert zich daarbij aan te sluiten, meen ik dat hij er niet in slaagt die politieke stabiliteit te waarborgen. Bovendien lukt het hem evenmin de rol van objectieve scheidsrechter te vervullen die beide omroepen ertoe moet verplichten de huidige decreetgeving na te leven.

Mijnheer de minister, de VLD-fractie kan uw ontwerp van decreet niet goedkeuren. U heeft gefaald bij de uitvoering van een noodzakelijk punt uit de regeringsverklaring, met name de bestaande afbakeningsconflicten en spanningsvelden bij de omroep weg te werken. Het zou goed zijn mocht u hieruit uw conclusies trekken en in de loop van de volgende maanden uw beleid op het vlak van de media radikaal bijsturen.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw M. Dillen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de bespreking tijdens de commissievergadering zei de minister dat dit ontwerp het resultaat is van de zogenaamde pax mediagesprekken.

Het was de bedoeling van de minister de spanningen tussen de twee omroepen weg te werken en de bestaande decreetgeving te verfijnen, vooral om de controleerbaarheid ter zake te bevorderen.

Mijnheer de minister, onze fractie beschouwt de inhoud van het voorliggend decreet en voornamelijk de vijfminutenregeling als doorslaggevend. Wij zullen het decreet dan ook goedkeuren, al wensen wij hieromtrent toch een aantal bedenkingen te formuleren.

Ik twijfel er immers zeer sterk aan of u de vooropgestelde doelstellingen zal bereiken.

Voor de pax media – de betere verstandhouding – is volgens mij een wensdroom. Ter zake stelt één van de betrokken partijen zich immers kritisch op. De taal van VTM-baas Leo Neels in een recent schrijven, aan ons gericht, hoeft in elk geval geen betoog. De directeur-generaal van de commerciële zender gebruikt zonder meer oorlogstaal en ik voorspel u dat de toon is ingezet. De heer Neels hoopt dat de betrokken partijen zich opnieuw rond de tafel zullen scharen. Mijnheer de minister, uit het commissieverslag bleek dat u begrip heeft voor een dergelijke houding, maar u bent onvoldoende consequent. Inderdaad, volgens u zou dit praktisch niet mogelijk zijn omwille van de reeds opgestelde BRTN-begroting, maar mijns inziens heeft u het hier bij het verkeerde eind. Het zou zeker verstandiger zijn toch de moeite te doen om de betrokken partijen opnieuw rond de tafel te brengen in een ultieme poging een regeling uit te werken waarmee iedereen het eens is, althans indien u de door u vooropgestelde pax media dermate belangrijk vindt.

Als advocaat weet ik dat een voorafgaand akkoord beter is dan een onzekere oorlog. Het is echter al duidelijk dat de pax media reeds wordt verbroken indien het decreet zoals het thans voorligt, wordt goedgekeurd. Indien alle partijen blijf geven van goede wil zullen de zal er geen lang uitstel nodig zijn. Het zal trouwens snel duidelijk worden of de VTM bereid is een akkoord te bereiken. Volgens mij is het hoe dan ook de moeite waard ter zake een ultieme poging tot algemene consensus te ondernemen. Mijnheer de minister, dit zal in ieder geval uw tegenstanders ervan weerhouden achteraf als argument te gebruiken dat u hiertoe niet bereid was.

Ik herhaal dat ik het eens ben met de inhoud van het decreet, maar dat ik er niet van overtuigd ben dat het de bestaande spanningsvelden tussen BRTN en VTM zal verminderen, laat staan wegwerken. Daarvoor is immers een andere ingesteldheid nodig, ook en vooral in hoofde van de BRTN die moet ophouden aan opbod te doen ten opzichte van VTM. Het lijkt erop dat wij vandaag leven in de ban van de kijkcijfers. Ik vraag mij trouwens af hoe het mogelijk is dat een overheidszender zich laat verleiden dezelfde weg te bewandelen. Een commerciële zender is uiteraard veel flexibeler dan een staatszender, maar hij heeft ook een andere roeping. Is het werkelijk in het belang van de bevolking dat de BRTN poogt VTM te overtroeven met programma's van nog meer populaire inslag? Dat punt zal ik in ieder geval verder uitdiepen bij de begrotingsbespreking van de BRTN.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bijzonder positief in dit ontwerpdecreet is het behoud van de vijfminutenregel inzake reclame rond kinderprogramma's. Geen enkel argument van de tegenstanders voor de afschaffing van deze regel kon mij overtuigen. Kinderen worden tegenwoordig te vaak doordrongen door bijzonder opdringerige reclame. De argumentatie dat reclame de kinderen ten goede komt en in hun voordeel kan spelen overtuigt mij geenszins. Ik denk helemaal niet

dat reclame de kinderen zal aanzetten om hun tanden meer te poetsen, meer yoghurt te eten of hun dag te beginnen met een gezond granenontbijt in plaats van met de geliefde boterham met choco. Dit decreet is absoluut niet in tegenstrijd met de belangen van de kinderen. Integendeel! Ik ben ervan overtuigd dat kinderen zeer vlug worden geïmponeerd en misleid door reclame wanneer het in hun kraam past. Kinderen zijn bijzonder beïnvloedbaar; meer nog dan volwassenen. Terecht zegt de Bond van Grote en Jonge Gezinnen dat kinderen genadeloos worden uitgebuit door televisiereclame. Kinderen kunnen immers geen onderscheid maken tussen de reclame en het programma. In tegenstelling tot wat door de voorstanders van de afschaffing van deze regel wordt beweerd, zijn kinderen absoluut niet in staat om reclame en de portie droom die erin verweven is te onderscheiden van de werkelijkheid.

Mijnheer de minister, ik ben de gelukkige moeder van drie kleine kinderen. Hun brief naar Sinterklaas is eigenlijk de opsomming van een aantal reclamespotjes voor speelgoed die zij de voorbije weken op televisie zagen. Ik kan u nochtans garanderen dat mijn kinderen zeer weinig naar TV kijken: slechts naar een beperkt aantal kinderprogramma's en naar de reclame die er vaak op volgt en waar naar zij graag kijken omdat het leuk en aangenaam wordt voorgesteld.

Ik ben van mening dat de vijfminutenregel nog mag worden verlengd en dat het verbod op kinderreclame nog mag worden verstrengd. Ik voeg er echter meteen aan toe dat een groot deel van de verantwoordelijkheid bij de ouders zelf ligt. Zij moeten immers in de gaten houden naar welke programma's hun kinderen kijken en zij mogen de televisie niet gebruiken als een gemakkelijk middel om de kinderen zoet en braaf te houden. Dat argument wordt in deze discussie te weinig benadrukt en vaak zelfs over het hoofd gezien.

Tot slot wil ik, in de marge van de bespreking van dit ontwerp van decreet en waarbij langs beide kanten wordt geschermd met het argument

Dillen

van het belang van het kind, nog volgende bedenking formuleren. Het heeft niets met dit ontwerp te maken, maar toch zou ik de minister dank weten mocht hij mijn boodschap overmaken aan de verschillende zenders. Tijdens deze vergadering van de Vlaamse Raad wordt terecht de stelling verdedigd dat reclame in de onmiddellijke nabijheid van kinderprogramma's indruist tegen de belangen van het kind. Maar de wijze waarop nieuwsberichten in de onmiddellijke nabijheid van kinderprogramma's worden gebracht is eveneens tegenstrijdig met de belangen van het kind. Ik wil hier helemaal niet pleiten voor de afschaffing van de nieuwsberichten rond die tijd, maar enige kieskeurigheid aangaande het gebruikte beeldmateriaal stemt tot nadenken. Geweld, gruwelijke taferelen van miserie van allerlei aard, zoals rampen, oorlog, verkeersongelukken en dergelijke, die vaak op een spectaculaire wijze worden gefilmd, beïnvloeden onze kinderen in uiterst negatieve zin en schaden hun belangen vast en zeker meer dan het zien van enkele reclamespots. Het zou de nieuwsbrengers tot eer strekken mochten zij in deze uitzendingen elk filmmateriaal verbannen dat kinderen kan beïnvloeden en soms zelfs shockeren.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit waren de kritische bedenkingen die ik had ten opzichte van het voorliggend decreet. Mijnheer de minister, ik waarschuw u nogmaals voor de gevolgen van het behoud van de vijfminutenregel, waarvan wij niettemin voorstanders zijn, maar waarmee – in het kader van de pax media – al duidelijk vaststaat dat de commerciële zender niet langer akkoord gaat. Ik verzoek u nogmaals een ultieme poging tot onderhandelingen te ondernemen.

Onze fractie is hoe dan ook voorstander van de vijfminutenregel en wij zullen het decreet goedkeuren.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter,

mijnheer de minister, collega's, de heer Van Mechelen noemde het voorliggend ontwerp een grote mislukking.

Op één uitzondering na – en daarop kom ik straks nog terug – is dit ontwerp volgens de groenen de zoveelste capitulatie van de politiek voor het reclamefront. Inderdaad, via dit ontwerp heeft de commercie alweer een grotere greep op de audiovisuele media.

Mijnheer de voorzitter, dat is echter niet enkel de mening van de groenen, want in haar verslag zegt één van uw partijgenoten, met name mevrouw Nelis, dat de ongebreidelde opmars van de reclame alleen reeds om ethische redenen moet worden gestopt. U gaat echter de tegenovergestelde richting uit vermits u de weg opent naar prijsvermelding, openbare sponsoring toelaat op de commerciële televisie en particuliere sponsoring op de openbare zender.

Via dit ontwerp wordt aldus concreet een stap gezet naar verdere commercialisering van de BRTN die daarmee nog meer zal gelijken op het commercieel broertje. Beide zenders zijn goed op weg om een Siamese tweeling te worden.

In de commissie zei mevrouw Nelis bovendien dat welvoegelijkheidshalve grenzen moeten worden opgelegd aan reclame op de televisie en dat die grenzen werden overschreden. Zij pleit voor regels die rekening houden met culturele gevoeligheden. De minister maakte zich volgens mij van deze opmerking in de commissie zeer gemakkelijk af door te verwijzen naar de Europese richtlijn van 1989 die volgens hem in meer culturele zin moest worden omgebogen. Wat dat betreft staan wij aan uw kant, mijnheer de minister, maar in afwachting zou men in Vlaanderen toch één en ander kunnen ondernemen, zowel ingevolge de cultuurparagraaf van het Verdrag van Maastricht als ingevolge de commercieel geïnspireerde richtlijn Televisie Zonder Grenzen. Artikel 3 paragraaf 1 van die richtlijn stipuleert immers – en ik citeer : Het staat de lidstaten vrij voor de onder hun bevoegdheid vallende televi-

sieomroeporganisaties strengere of meer gedetailleerde voorschriften vast te stellen op de gebieden die onder de onderhavige richtlijn vallen. Einde citaat. Waarop wacht u, mijnheer de minister ? Deze regel biedt u toch alle mogelijkheden om in te gaan, niet alleen op de wensen van de groenen, maar ook op de wensen van uw partijgenoten alsook op de wensen die door alle fracties werden uitgesproken ter gelegenheid van het debat over de GATT.

De Vlaamse Raad verzette zich tegen een GATT-regeling die de audiovisuele producten zou reduceren tot het statuut van zeep en andere gebruiksartikelen. Maar in afwachting van de GATT-regelgeving beschikt Vlaanderen over de nodige instrumenten om reeds één en ander te ondernemen.

Minister H. Weckx : Mijnheer Van Dienderen, op uw beurt doet u de waarheid geweld en verzwijgt u bepaalde zaken die door het voorliggend decreet worden geregeld en die gaan in de richting waarvoor u pleit.

De heer H. Van Dienderen : En die ik in de commissie goedkeurde, mijnheer de minister.

Minister H. Weckx : Mijnheer Van Dienderen sta mij toe mijn redenering te ontwikkelen.

Dit decreet schaft de facilitaire diensten ten opzichte van de BRTN af. En, belangrijker nog, de coproductie en de cofinanciering worden herleid tot de ware proportie die de decreetgever er wou aan geven, met andere woorden niet meer marktgericht.

U spreekt dus niet over de maatregelen die wij nu treffen en die ingaan tegen wat u daarnet aanklaagde.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de minister, daarover sprak ik tijdens de commissievergadering en zoals u weet, keurde ik het artikel goed, samen met de meerderheid. Het werd trouwens tijd dat ter zake werd ingegrepen. Inderdaad, bepaalde programma's die bijvoorbeeld door GB Brico werden geleverd konden zonder meer op de openbare omroep worden uitgezonden. Hiermee

Van Dienderen

werd volgens mij de bestaande regelgeving reeds overtreden. In een onderdeel van het voorliggend ontwerp wordt de bestaande regelgeving dienst-aangaande wat verscherpt, hetgeen dergelijke activiteiten wat moeilijker maakt. Naast het behoud van de vijfminutenregel gaat het hier om een tweede positief punt.

Dat neemt echter niet weg dat zowel uw partijgenote als ikzelf van mening zijn dat dit ontwerp het andermaal mogelijk maakt stappen te zetten in de richting van een verdere commercialisering. Ik ben bovendien van oordeel dat uw verwijzing naar Europa helemaal geen hout snijdt.

Mijnheer de minister, juridisch gezien was u sterk genoeg om maatregelen te nemen ten aanzien van de Vlaamse mediamarkt, maar in plaats daarvan deed u wat minder pedagogisch ingestelde ouders vaak doen, met name toegevingen doen. U gaf aan de openbare omroep datgene waar hij al lang om vroeg : commerciële sponsoring. U wou de vijfminutenregel doorbreken omdat de VTM hierop van bij de aanvang reeds aandringt en van in het begin deze regel met de voeten treedt.

In ruil daarvoor krijgt u de zogenaamde pax media. Een belangrijk element hierbij is de belofte van de beide omroepen om de grijze zone niet meer te betreden. Volgens mij bevinden heel wat van die overtredingen zich echter reeds in de zwarte zone. Vorige week nog stelde ik u vragen in verband met het binnendringen van reclamepromotie in een informatief radioprogramma van de BRTN.

Zal de pax media de BRTN ervan weerhouden voor particuliere ondernemingen reclame op te nemen voor boodschappen van algemeen nut ? Bepaalde particuliere firma's zoals de BBL – en in dit geval gaat het niet over de Bond Beter Leefmilieu, maar over een ander, meer financieel gericht instituut – steunen soms het uitzenden van een boodschap van algemeen nut, bijvoorbeeld ten voordele van het Rode Kruis, en worden

er ook in vermeld. Zal deze vorm van verboden reclame voor particuliere ondernemingen worden tegengegaan door de pax media ? Zal VTM ophouden met het tonen van prijzen in de aankondiging van het Rad van Fortuin ? Dit was immers verboden door artikel 8 paragraaf 3 van het decreet van 12 juni 1991. Zal de commerciële zender nog verder inzoemen op een logo of een merknaam van een produkt, met vermelding van de prijs ? Dat is eveneens verboden door hogergenoemd artikel.

Dat zijn slechts een paar voorbeelden, maar de lijst van onwettige praktijken is veel langer en ik wou graag vernemen of hieraan een einde zal worden gesteld.

Kan de minister voorbeelden geven van praktijken uit het verleden die zich in de grijze zone bevonden en die niet meer zullen voorkomen ? Op deze vraag bleef de minister mij het antwoord schuldig tijdens de commissievergadering en ik hoop dat ik vandaag, in plenaire vergadering, een afdoend antwoord zal krijgen, anders ga ik ervan uit dat er geen pax media bestaat.

Ik wil wat dieper ingaan op de vijfminutenregel.

Het feit dat kinderen reeds heel veel met reclame geconfronteerd zijn, wordt door VTM en het reclamefront als argument tegen de vijfminutenregel gebruikt. Zij begrijpen dan ook niet dat men hen die mogelijkheid wil ontnemen. Er is reeds veel reclame, doe er dus nog een schep bovenop is, mijn inziens, een raar argument om de vijfminutenregel te bestrijden !

Agalev kiest voor een ander standpunt : als er al zoveel reclame bestaat, kunnen wij die beter aan banden leggen.

Wij zouden er beter aan doen de pedagogische studies over dit onderwerp au sérieux te nemen. Deze studies hebben vastgesteld dat reclame op televisie het meest indringend is en heel wat invloed heeft op het consumptiegedrag bij kinderen. Dit is ondermeer de reden waarom het reclamefront zoveel geld uitgeeft aan

reclame waarom het zo aandringt op het doorbreken van de vijfminutenregel.

Men heeft reeds gewezen op de studie van het OIVO.

De heer Vincke van de RUG heeft een honderdtachtigtal studies over dit onderwerp samengevat. Hieruit blijkt duidelijk dat kinderen niet het onderscheid kunnen maken tussen reclame en programma's. Daarom is het zo belangrijk dat deze vijfminutenregel behouden blijft en zelfs uitgebreid wordt.

De vijfminutenregel moet ingaan tegen de praktijken van de reclamejongens die inspelen op de onwetendheid van de kinderen. De reclamejongens zorgen ervoor dat de programma's en de reclame ineenvloeien. Voor hun reclame gebruiken zij figuren uit bekende stripverhalen.

Het OIVO-onderzoek heeft ook de band tussen stripverhalen en reclame aangetoond. 34 percent van de kinderen gaf de verschijning van de roze panter als reden waarom zij een bepaald ijsje van het merk Iglo graag lusten. Uit het onderzoek blijkt dat dit een belangrijk koopargument is. Men kan hieruit besluiten dat het verweven van programma's en reclame wel duidelijk werkt !

Als voorbereiding op dit debat heb ik zondagmorgen niet alleen naar De Zevende Dag gekeken maar ook naar het ochtendprogramma van VTM.

Ik heb vastgesteld dat deze commerciële zender de serie The transformers uitzendt. Deze serie is een schitterend voorbeeld van een programmlenged commercial. De serie toont voortdurend beelden van robots die zich omvormen in treinen, auto's, helicopters of vliegtuigen. Deze commercial, die als een programma aangekondigd wordt, wordt gevolgd door een reclamespot voor dit soort speelgoed.

Deze commercial is een coproductie van de speelgoedfabricant Hasbro en een videoproducent. Men maakt dus programma's die enkel maar tot doel hebben te tonen hoe een bepaald

Van Dienderen

soort speelgoed werkt. De commerciële omroep programmeert uitzendingen waar reclame en programma in elkaar vloeien. Men moet alles in het werk stellen om dergelijke praktijken te vermijden.

Tijdens dit debat heeft men reeds gewezen op de taak van de ouders. Uit het OIVO-onderzoek blijkt dat kinderen van ouders met minder ontwikkeling en die behoren tot de lagere sociale groepen, niet alleen meer televisie kijken maar ook veel minder samen met hun ouders kijken, waardoor er ook veel minder over die programma's gepraat wordt.

Ik ben van mening dat wij, politici, de verantwoordelijkheid niet in de eerste plaats mogen afschuiven op de ouders maar dat wij zelf onze verantwoordelijkheid moeten opnemen door een goede regelgeving enerzijds en anderzijds door een correcte toepassing ervan. Dankzij de parlementaire democratie die eventjes haar tanden getoond heeft, wordt de vijfminutenregel niet geofferd op het altaar van de pax media.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat u door de knieën bent gegaan voor het reclamefront van VTM en de adverteerders. Uw eigen fractieleider in deze Vlaamse Raad heeft daar in het openbaar verzet tegen aangetekend. De groenen bieden de fractieleider, Eric Van Rompuy dan ook bloemen aan.

Mijnheer de minister, ik wil wat dieper ingaan op de toepassing van het decreet.

VTM blijkt niet onder de indruk te zijn van de het verzet van de CVP noch van de stemming in de bevoegde commissie !

Vorige zondag heb ik niet alleen naar The transformers gekeken maar ook naar Schuifaf. Voor en na dit programma was er zonder respect voor de vijfminutenregel, volop reclame te zien voor sprekende, drinkende en plassende poppen, voor ontbijtgranen, voor oorlogsspeelgoed en dergelijke meer.

Collega Van Rompuy, ik kan de

bloemen dan ook niet zonder bloempot aanbieden.

Agalev is van mening dat men schijnheilig is als men een regel behoudt maar tegelijkertijd ook toelaat dat men hem niet toepast. Als je zo handelt, ben je een farizeeër en misleid je de publieke opinie.

Ik stel vast dat de CVP-minister toestaat dat VTM voortdurend de vijfminutenregel overschrijdt.

Ik stel eveneens vast dat de CVP en de SP-fracties zich wel sterk maken dat zij zullen vechten voor het behoud van de vijfminutenregel maar van een gevecht voor de toepassing van deze regel, die reeds van 1991 dateert, heb ik noch in de commissie, noch in de plenaire vergadering ooit iets gemerkt.

Deze problematiek is reeds aan de orde geweest.

Op 10 juli 1992 heb ik hierover een interpellatie gehouden.

In het verslag van die commissievergadering zegt de minister, ik citeer : De overtreding is flagrant. Einde citaat.

Ik stel vast dat u niet optreedt tegen overtredingen waarvan u zelf zegt dat zij flagrant zijn !

U heeft zich beperkt tot het schrijven van een briefje aan Leo Neels ! U aanvaardt zelf dat de heer Neels uw brief niet beantwoordt.

Deze feiten bewijzen – op een zeer arrogante manier – wie de eigenlijke macht bezit in het medialandschap.

Mijnheer de minister, tot mijn spijt moet ik vaststellen dat u dat niet bent !

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de heer Van Dienderen slechts de halve waarheid vertelt en de evolutie van deze problematiek bewust verzwijgt.

Voor dergelijke houding bestaan er uitdrukkingen die ik, uit respect, in deze plenaire vergadering, niet zal gebruiken.

Mijnheer Van Dienderen, u weet

heel goed dat ik, naar aanleiding van de zaak voor de Raad voor Reclame, op 15 juli 1993 het advies betekend heb. De VTM heeft tegen dit advies beroep aangetekend bij de Raad van State. De Raad van State heeft nog geen beslissing genomen.

Mijnheer van Dienderen, wanneer gaat u eindelijk de gehele waarheid vertellen !

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de beslissing van de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie van 14 juni 1993 is zeer duidelijk.

Ik citeer : Gelet op het voorgaande, beslist de raad dat het VTM-programma van 18 april 1993 een inbreuk vormt op de bepalingen voorzien bij artikel 5, paragraaf 6 van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie. Einde citaat.

De raad oordeelt dat VTM niet alleen de vijfminutenregel doorbroken heeft, maar dat de commerciële zender zich ook bezondigd heeft aan sluikreclame. Het maxi-decreet verbiedt sluikreclame.

Ik citeer : Na de aftiteling van het programma Schuifaf dat in de pers wordt aangekondigd als een kinderprogramma, wordt een boodschap vertoond van Kellog's chocopops van 5 seconden. Na deze boodschap wordt het programma Schuifaf nog 15 seconden verdergezet. Hij is vergezeld van de volgende auditieve vermelding, ik citeer : Maak er net als chocopops en Kellog's nog een prettige zondag van. Einde citaat.

De raad heeft deze praktijk voor de grote vakantie aangeklaagd.

Vorige zondag werd deze praktijk nog steeds toegepast : de chocopops van Kellog's wensten de kijkers een prettige zondag.

Ik citeer nogmaals uit het besluit van de Raad : De bedoelde boodschap kan niet beschouwd worden als een vermelding die uitgaat van een sponsor zoals bedoeld in artikel 10 van het decreet van 12 juni 1991. De ver-

Van Dienderen

melding komt immers niet voor aan het begin of aan het einde van een programma maar wordt ingelast in het programma en er wordt duidelijk verwezen naar een produkt. Einde citaat.

De Raad besluit dat dit een reclameboodschap is die andermaal op de kinderen gericht is.

Men geeft ook geen passende aankondiging voor de reclameboodschap. Eén van de pijlers van het maxi-decreet is dat de reclame moet gescheiden zijn van de eigenlijke programma's.

Mijnheer de minister, u zegt dat de Raad van State zich momenteel buigt over het probleem.

Ik wil toch opmerken dat VTM zich niet eens ten gronde verdedigd heeft voor de Raad voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie.

Het oude argument dat het niet over geen kinderprogramma gaat maar wel over een familieprogramma wordt niet meer bovengehaald.

Tijdens het VTM-programma van vorige zondag vraagt de omroepster, tot tweemaal toe aan de kinderen dat zij hun ouders zouden laten slapen. Men doet dit met een advertentie.

Tijdens de simulatie van een persconferentie in het programma Schuifaf, vraagt één van de journalisten aan de presentatrice hoeveel kinderen er kijken.

Alle produkten waarvoor men zowel voor, na en tijdens de programma's reclame maakt, zijn allemaal kinderartikelen.

Het is dan ook logisch dat de Raad voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie concludeert dat het kinderprogramma's zijn en dat de vijfminutenregel gerespecteerd moet worden.

Mijnheer de minister, het beroep dat VTM bij de Raad van State ingediend heeft, schort de toepassing van de vijfminutenregel niet op. Als jurist weet u dat men bij de Raad van State

de opschorting van een bepaalde beslissing kan vragen. De Raad van State heeft dit echter niet gedaan.

Waarop wacht u om maatregelen te nemen als u uw eigen oordeel gestand doet waarbij u spreekt van een flagrante overtreding en als u zich gesteekt voelt door dit advies van de Raad voor Reclame en Sponsoring ? U kan optreden. Het maxi-decreet voorziet in de mogelijkheid om boetes op te leggen. Het maxi-decreet voorziet ook in de mogelijkheid om een zendvergunning op te schorten. Artikel 3 bepaalt uitdrukkelijk dat de zendvergunning ingetrokken kan worden als de regels in verband met de reclame niet gerespecteerd worden.

U heeft geen toelating van de Raad van State nodig.

Uw eigen oordeel, gesteund door de uitspraak van de Raad voor Reclame en Sponsoring, moet ruim voldoende zijn om maatregelen te nemen.

Mijnheer de minister, ik geef een opsomming van mijn vragen.

Ten eerste, kan u mij voorbeelden geven van grijzezoneactiviteiten die dankzij uw toegevingen en de pax media niet langer voorkomen ?

Ten tweede, kan u uitleg geven over het beter controleerbaar maken van de prijsvermeldingen die nu toegelaten zijn ? Hoe zal u de huidige regelgeving kunnen controleren ? U heeft nu reeds ervaren hoe moeilijk het is de bepalingen van de verschillende decreten te doen naleven.

Ten derde, Agalev en gans het Vlaamse parlement verheugen zich over het behoud van de vijfminutenregel. Wat gebeurt er met de handhaving van deze regel ? Sinds het ontstaan van VTM is daar nog niets van in huis gekomen. Zal dit ontwerp van decreet ertoe bijdragen dat er een betere controle op de handhaving komt ?

Mijnheer de minister, als de reclamejongens zich niet naar de wet willen schikken, dan moet u als minister niet de wet veranderen, maar de zendvergunning van de overtreder afnemen.

Ik richt mij ook uitdrukkelijk tot de collega's van de meerderheid, die de vijfminutenregel willen behouden, tegen de wil van de minister in, maar dan moeten zij de minister ook dwingen een einde te maken aan deze witteboordcriminaliteit. Deze criminaliteit is door de Vlaamse Raad vastgesteld en is door de Reclameraad aangetoond.

Als de meerderheid een wet behoudt maar niet staat op de toepassing ervan, dan is ze schijnheilig en is het behoud van deze regel een slechte zaak voor de democratie.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, onze fractie zal dit ontwerp van decreet stemmen. Door bemiddeling van de minister zijn BRTN en VTM overeengekomen om de schemerzones weg te werken in verband met de sponsoring. VTM krijgt de publieke sponsoring, BRTN kan voortaan privé-sponsoring doorvoeren. Zo wordt een einde gesteld aan de discussie naar aanleiding van het BRTN-decreet. De BRTN kan aldus participeren aan de evenementen waar ook de commerciële wereld bij betrokken is.

Het decreet levert een goede definitie ; het gaat niet om reclameblokken, en dat blijkt ook uit de feiten. De privé-sponsoring zal voor de televisie ongeveer 250 miljoen frank opbrengen, terwijl de VTM-reclame ongeveer 5 tot 6 miljard frank oplevert. Dit wijst er zeer duidelijk op dat er een verschil bestaat tussen de reclameblokken en de privé-sponsoring.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer Van Rompuy, uw fractie ligt mee aan de grondslag van dit decreet. Onze fractie gaat er echter niet mee akkoord dat u sponsoring toelaat op de openbare omroep.

De BRTN is een openbare omroep die wordt gefinancierd met meer dan 7 miljard frank aan belastinggelden.

Van Mechelen

U hebt om zuiver budgettaire redenen de deur opengezet voor sponsoring aan de openbare omroep. Bijna 80 procent van de middelen van de BRTN zijn afkomstig van belasting-gelden. De VLD-fractie blijft achter haar standpunt staan van de gescheiden financiering. .

Vandaag wordt hier gepleit voor een dubbele financiering. Gaat u ermee akkoord dat wij één van de twee televisienetten vrij zouden houden van commerciële sponsoring en dat wij deze commerciële sponsoring op de BRTN zouden beperken tot één net, om hen dan – in uw visie – de kans te geven die bijkomende privé-middelen te verwerven ?

De heer E. Van Rompuy : Het decreet dat nu voorligt, is duidelijk : wij geven de BRTN de kans om voor de twee netten tot privé-sponsoring over te gaan. Er wordt geen onderscheid gemaakt, en het decreet is daar zeer duidelijk in.

Mijnheer Van Dienderen, u zegt dat reclame op de radio en privé-sponsoring volledig moeten worden geschrapt. Zo onttrekt u de BRTN ongeveer 1 miljard frank, en volgens u moet de dotatie aan de BRTN met 2 tot 3 miljard frank worden verhoogd om tot op het niveau te komen van de andere landen. U bent ook voorstander van meer geld voor welzijn, voor onderwijs, voor leefmilieu en sociale huisvesting. Vanuit de oppositie is het natuurlijk gemakkelijk om daarover te praten, en elke keer als er een Agalev-lid op de tribune plaatsneemt, komt er een miljard frank bij op het telraam.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer Van Rompuy, u bewijst zelf de openbare omroep een zeer slechte dienst, door hem voortdurend meer middelen toe te stoppen, waardoor hij als twee druppels water begint te gelijken op zijn commerciële broer. Daardoor verliest hij zijn eigen identiteit.

Wat de miljarden franken betreft :

wij zijn voorstander van duidelijke keuzes, dus wij willen geen miljarden franken uitgeven aan het verre Broekdok. Uit onderzoek inzake de haven van Zeebrugge blijkt dat de ruim 100 miljard frank die er werden geïnvesteerd niet meer, maar minder werkgelegenheid hebben opgeleverd. Er mogen ook geen tientallen miljarden uitgegeven worden aan een TGV-project .

Er zijn in onze rijke samenleving middelen genoeg om cultuur en welzijn te financieren, maar er moeten inderdaad keuzes worden gemaakt.

De heer E. Van Rompuy : We wachten met spanning op het moment dat u dat zal moeten realiseren. Dit decreet is een belangrijke bijdrage tot het wegwerken van de schemerzones, en de BRTN moet die privé-sponsoring krijgen.

Wij hebben wel principiële bezwaren gehad tegen het opheffen van de vijfminutenregel, wat in dit akkoord mee tot stand is gekomen op vraag van VTM. Wij stellen hier tegenover de principiële kwestie dat de oprukkende reclame een halt moet worden toegeroepen, vooral om de meest beïnvloedbare groep – de kinderen – te beschermen, die duidelijk geen onderscheid kunnen maken tussen het programma en de reclamespots. In Vlaanderen kijken de kinderen bijna twee en een half uur per dag naar televisie, en als er reclame rond kinderprogramma's wordt getoond – het bewijs daarvan is door RTL geleverd – neemt die duur nog toe. Belangrijke studies, zoals die van professor Vyncke in Gent, wijzen daar ook op.

De speelgoedindustrie beweert dat reclame weinig invloed op kinderen heeft, alhoewel ze erop gebrand is die vijfminutenregel in te voeren. Dit wijst erop dat de reclame voor kinderprogramma's wel degelijk zeer efficiënt is, al schermt de speelgoedindustrie met een studie van Goldstein waaruit blijkt dat de reclame weinig invloed heeft.

Wij verheugen ons ook over het antwoord van de minister in het verslag waarin hij stelt dat de vijfminutenre-

gel niet strijdig is met de Europese wetgeving, en zelfs perfect kan worden verdedigd op basis van de cultuurparagraaf van het Verdrag van Maastricht. De minister heeft in de commissie ook gezegd dat artikel 128 niet ver genoeg gaat, in het bijzonder wat de media betreft, en dat hij ervoor ijvert de interpretatie van de cultuurparagraaf te versterken. De mogelijke klacht tegen de vijfminutenregel bij het Europees Hof van Justitie zou volgens de minister een eerste toetssteen kunnen zijn voor de reële draagwijdte van de cultuurparagraaf van het Verdrag van Maastricht.

De minister heeft zijn taak gedaan om die schemerzones weg te werken, maar het parlement vond het onderdeel over de kinderprogramma's onaanvaardbaar. De minister heeft ook herhaaldelijk gezegd dat dit niet het meest edele onderdeel van het akkoord was, en ten gronde verschillen wij dan ook niet van mening.

Is dit nu de pax media ? De samenleving ligt niet meer wakker van de schemerzones tussen BRT en VTM, er moeten andere oorlogen dan deze worden gevoerd. Door dit decreet zijn de werkingsterreinen van beide omroepen zeer goed afgebakend, met het meerjarenplan en de nieuwe techniek van financiering voor de BRTN. VTM is niet meer die tere kasplant, maar kan putten uit 5 tot 6 miljard frank aan reclame-inkomsten.

Het is de Vlaamse Raad die het medialandschap bepaalt.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer Van Rompuy, dat is een prima stelling, en ik feliciteer u met het behoud van de vijfminutenregel, maar wat denkt u over de handhaving ervan ? Sinds het bestaan van VTM wordt de regel die u zo hardnekkig verdedigt met voeten getreden.

De heer E. Van Rompuy : De minister heeft daar in alle duidelijkheid op geantwoord.

De heer H. Van Dienderen : Hij heeft zich verstoppt achter de Raad

Van Dienderen

van State, nadat hij zich eerder had verstoep achter een uitspraak van de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Van Dienderen, u verplicht mij om even agressief te reageren. Het is uw generatie BRTN-journalisten, de linkse duiders van de jaren zestig in Actueel, die ervoor gezorgd hebben dat wij in deze situatie zijn beland ten aanzien van de BRTN en het mediaveld in Vlaanderen. U bent een voorbeeld van onverdraagzaamheid geweest voor velen in de jaren zestig en zeventig, en u gaat hiermee door in het parlement.

De heer H. Van Dienderen : Die stelling is niet wetenschappelijk !

De heer E. Van Rompuy : Uw geweten op dat vlak is niet zuiver, u bent het symbool van de onverdraagzaamheid van de linkse duiders, u hebt kleur bekend, u doet nu aan politiek, maar u mag de anderen niet beschuldigen van onverdraagzaamheid en oneerlijkheid !

Mijnheer Denolf, voorzitter van VTM, heeft een paar weken geleden gezegd dat de politici nog niet rijp zijn voor het mediadebat. De houding van de politiek verwondert hem, en wellicht zal er nog enige tijd over gaan, alvorens de politici er overtuigd van zijn dat aan de huidige wetgeving een en ander moet veranderen.

Onze fractie stelt dat met dit decreet de krijtlijnen voor tenminste deze legislatuur worden vastgelegd. Wij zijn tegen de plannen voor een nieuw mediaveld, met reclame op de BRTN, de oprichting van een landelijk commercieel radiostation, en één reclamereguleerder voor de regionale televisies. Deze plannen werden zowel door de minister van Cultuur als door onze fractie afgewezen.

Zo'n samenwerking tussen BRTN en VTM, in één grote audiovisuele regie, die een machtsconcentratie van de Vlaamse media inhoudt, zou bijzonder nefast zijn voor de openbare omroep. Er zou immers meer dan

één landelijk commercieel radiostation worden toegelaten wat de luistercijfers van de BRTN-radio een zware klap zou kunnen toebrengen. Wij mogen terecht fier zijn op die radio, die 85 procent luisteraars heeft en verschillende netten. Indien de BRTN televisiereclame zou uitzenden, kan de dotatie worden vermindert en de BRTN zou in toenemende mate afhankelijk kunnen worden van de inkomsten uit reclame. Dit kan op termijn de dood betekenen van de openbare omroep, omdat hij exclusief zou moeten leven van reclameinkomsten.

Van de 8,5 miljard frank aan inkomsten voor de BRTN is slechts 1 miljard frank afkomstig van reclame, nog geen 15 procent. Wij zijn voorstander van het behoud van de huidige structuren, en deze decreetale regeling bakent de verschillende werkingsterreinen goed af. Het is een compromis geweest tussen verschillende groeperingen, maar in de huidige omstandigheden functioneert het goed, en daarom moet er een einde komen aan die debatten over meer inkomsten, en moeten wij meer discussiëren over de kwaliteit van de media. Vlaanderen heeft recht op meer dan wat nu aangeboden wordt. De politiek moet geen televisie of radio maken, maar wij als christen-democraten willen de kwaliteit van onze media verbeteren in een samenleving die daar enorme behoefte aan heeft, gezien de impact van de media.

Vlaanderen kan beter, en het decreet dat nu gestemd wordt, brengt hoopvol rust in het mediaveld. (**Applaus**)

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil de verschillende leden die zich in dit debat hebben gemengd, bedanken omdat ze de discussie hebben opengetrokken en omdat ze in een Europese context een debat vragen over het mediabeleid in Vlaanderen. Ik ben bereid deze discussie te voeren en hoop dat de commissie voor de Media en de plenaire vergadering van de Vlaamse Raad,

eens dit decreet gewijzigd is, een diepgaander debat over deze complexe materie zullen voeren dan de jongste twee jaar – om allerlei redenen – het geval was.

Collega's, u weet dat het Vlaamse regeerakkoord me de opdracht heeft gegeven de afbakingsconflicten en de spanningsvelden bij de omroepen weg te werken. Een dergelijke opdracht wordt weliswaar gemakkelijk neergeschreven maar het is allesbehalve – en ik spreek uit ervaring – een eenvoudige klus. In oktober 1992 – dus meer dan een jaar geleden – hebben we apart met de omroepen gepraat. Tijdens deze afzonderlijke gesprekken – en dit geeft een antwoord op de vraag naar de samenstelling van de delegaties – ontmoeten wij zowel de voorzitters van de raden van bestuur en een aantal bestuurders als de directeurs-generaal en hun medewerkers. Het zijn de omroepen zelf die hebben voorgesteld op welke wijze de delegaties zouden worden samengesteld. Het is dus niet de minister die heeft beslist te praten met Cas Goossens en Leo Neels ; de omroepen hebben daarover intern beraadslaagd. Ze hebben hun specialisten in deze complexe materie afgevaardigd en gemandateerd om met de minister overleg te plegen.

Mijnheer Van Mechelen, het is natuurlijk gemakkelijk te verklaren dat dit overleg een grote mislukking is geworden, dat het geen resultaten heeft opgeleverd, dat men – en ook de heer Van Dienderen heeft dit gezegd – wel oppert dat men in de toekomst grijze zones wil vermijden maar dat men intussen verdergaat. Het is gemakkelijk achteraf de inspanningen en de resultaten te minimaliseren. Indien de Pax Media niet bereikt zou zijn, dan is er in ieder geval een mediaoverleg op gang gebracht. Ik verwijs ter zake niet alleen naar de tien vergaderingen die werden voorgezeten door de minister maar ook naar het feit dat de topmensen van de omroepen regelmatig – om de drie weken – samenkomen om over een aantal gemeenschappelijke problemen te discussiëren en om ter zake initiatieven te nemen. Ik stel dan ook voor dat er in de toekomst

Weckx

– en ik weet dat deze term gemeengoed is geworden – minder gewag wordt gemaakt van de pax media. Ik heb getracht – en ik wik mijn woorden – een cultuur van overleg op gang te brengen tussen de twee omroepen. De bedoeling hiervan is uiteraard niet de twee omroepen tegen mekaar op te jagen. Het is in ons belang en in het belang van de hele Vlaamse Gemeenschap dat de twee omroepen niet ten onder gaan in de Europese context. In de komende jaren zullen de omroepen over dit thema voort moeten overleggen. Ik hoop dan ook dat wij het debat in deze Vlaamse Raad in een andere richting kunnen duwen : we moeten vanuit een maatschappelijke en Europese context een betere inhoudelijke bepaling geven van de rol en de positie van de omroepen.

Voorzitter, collega's, sta me toe dat ik de afspraken die tussen de omroepen werden gemaakt en de voorstellen tot regelwijziging die de Vlaamse regering aan het parlement heeft voorgelegd eens op een rijtje zet.

Ten eerste zijn de omroepen overeengekomen om op het terrein samen te werken. Concreet is een samenwerking voorzien om beeldmateriaal uit te wisselen. Op deze manier vermijdt men dubbele opnames door verschillende cameraploegen.

Ten tweede werd een akkoord bereikt inzake technische samenwerking en logistieke ondersteuning.

Ten derde is er een driewekelijks geformaliseerd overleg. Door middel van een directe telefoonlijn kunnen beide omroepen bij problemen onmiddellijk contact met elkaar opnemen.

Ten vierde werden concrete afspraken gemaakt inzake onderhandelingen over grote sportcontracten, en meer bepaald over het voetbalcontract.

Ten vijfde werden afspraken gemaakt om juridisch onderzoek op het gebied van exclusiviteitsrechten, auteursrechten en dergelijke meer, gezamenlijk te realiseren.

Ten slotte hebben beide omroepen zich geëngageerd om in de toekomst de grijze zones niet meer systematisch op te zoeken.

Mijnheer Van Dienderen, het is onmogelijk om al deze elementen vandaag al te evalueren. Het akkoord houdt ook een wijziging van de regelgeving in. Pas nadat het ontwerp is goedgekeurd en afgekondigd, zal men kunnen evalueren op welke manier het moreel engagement van de beide omroepen wordt gerespecteerd.

Na een interessant debat en een boeiende hearing in de commissie voor de Media is men inzake de wijziging van de regelgeving tot een brede consensus gekomen. Ik verwijs ter zake naar de wijze waarop over de diverse artikelen in de commissie werd gestemd. Het verheugt me dan ook dat de wijzigingen aan deze regelgeving op enkele uitzonderingen na door de volledige Vlaamse Raad worden gesteund. Los van wat er ook in de mediawereld gebeurt en wie verantwoordelijkheid voor dit departement draagt, zal er over deze maatschappelijk zo belangrijke materie altijd een zo breed mogelijke consensus binnen de Vlaamse Raad moeten bestaan. Het stemt me dan ook vreugdevol dat men via de regelgeving een versoepeling van het verbod van de prijsvermeldingen heeft bereikt – wat tegemoetkomt aan de wensen van VTM – en dat de sponsoring door overheidsbedrijven en Instellingen van Openbaar Nut ook bij VTM kan. Voor de openbare omroep zal de sponsoring ook kunnen komen van commerciële bedrijven. Daartegenover staat dat door het wegwerken van de onduidelijkheden in de regelgeving de facilitaire diensten worden afgeschaft en de co-productie en co-financiering worden herleid tot de oorspronkelijke doelstellingen van het decreet van 1991. Er wordt nu immers uitdrukkelijk in de tekst vermeld dat zij niet meer marktgericht mogen zijn.

Via dit decreet werden ook de godsdienstige en levensbeschouwelijke programma's die in het vorige decreet niet uitdrukkelijk werden vermeld, opgenomen als programma's

waar geen reclame mag worden ingelast. We hebben – in overeenstemming met de Europese Richtlijn Televisie Zonder Grenzen – ook bepaald dat de documentaires waarvan de geprogrammeerde duur minder dan dertig minuten bedraagt niet door reclame mogen worden onderbroken.

Collega's, na een grondig debat werd de regelgeving gezuiverd. De toepasbaarheid ervan – en dit was een moeilijkheid – zal in de toekomst gemakkelijker kunnen worden afgedwongen. We beschikken daartoe over de nodige instrumenten. Bij mijn aantreden werd ik herhaaldelijk geïnterpelleerd en ondervraagd over het feit dat de Raad voor Reclame niet werd samengesteld, dat er juridische moeilijkheden waren. Welnu, ondanks alle moeilijkheden ben ik erin geslaagd deze problemen op te lossen : de Raad voor Reclame functioneert goed en bouwt zijn rechtspraak uit. Mijnheer Van Dienderen, ik wil er ook uw aandacht op vestigen dat de Raad voor Reclame de schorsing van programma's kan uitspreken maar dat dit na de diverse klachten die tot nog toe werden ingediend, nog geen enkele keer is gebeurd, ook niet na uw jongste klacht over het zogenoemd commercialiseren van informatieve radioprogramma's.

Het hoeft geen betoog dat dit een moeilijke materie is. U verwijt mij dat ik niet optreed, zelfs wanneer er verhaal werd ingediend bij de Raad van State. Ik weet evenwel wat ik doe. De rechterlijke en uitvoerende macht hebben een eigen verantwoordelijkheid. Vooruitlopen op een beslissing – met het gevaar dat de Vlaamse Gemeenschap nadien wordt veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding – zal deze minister van Cultuur nooit doen, bij geen enkele klacht, om het even hoeveel u er nog neerlegt voor de Raad voor Reclame op Radio en Televisie.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de minister, ik stel vast dat uw collega's van de Waalse regering helemaal niet zo voorzichtig zijn als u. Dat blijkt uit het incident met de Van

Van Dienderen

Hool-bussen. Aanvankelijk had de Raad van State een opschorting gedeclareerd. Die werd evenwel opgeheven waarna het voorgenomen contract, in afwachting van een uiteindelijke uitspraak van de Raad van State, gewoon doorging. Mijnheer de minister, het ging om flagrante overtredingen. Als u zeker bent dat de Raad voor Reclame en Sponsoring hierover een duidelijk en juridisch goed onderbouwd advies heeft gegeven, dan vraag ik u nogmaals waarom u een afwachtende houding aanneemt.

De voorzitter Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer Van Dienderen, ik hoop voor de Vlaamse Gemeenschap dat u nooit minister van Cultuur of minister bevoegd voor deze materies wordt. Immers, als "gendarme" en met de totalitaire indrukken die u in uw toespraken en teksten wekt, zou u de culturele eigenheid van de omroepen grote schade toebrengen. U zou zeker geen oplossingen bieden voor deze – en ik herhaal het – moeilijke problematiek.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, wij hebben gedaan wat wij dachten te moeten doen. Ik ben niet beschaamd geklopt te zijn inzake de vijfminutenregel. De Vlaamse regering heeft daarover trouwens breedvoerig gediscussieerd. We wisten dat dit het zwakke punt van onze afspraken vormde. De Vlaamse Raad heeft ter zake – en ik zeg dit in alle eerlijkheid – een correcte beslissing genomen. Ik kan u namens de Vlaamse regering zeggen dat dit ook de reden is waarom wij niet bij amendement opnieuw de problematiek van de vijfminutenregel hebben willen aanbrenge-
gen. We moesten een keuze maken. Ik heb de vijf-minutenregel verdedigd, en ik ben hem blijven verdedigen tot in de commissie omwille van de afspraken die we hadden gemaakt. In een democratie evenwel is het uiteraard het parlement dat over zo'n belangrijke materie het laatste woord heeft. De Vlaamse regering hoopt dan ook dat de Raad, in het belang van het verder overleg tussen

de omroepen, dit decreet met een maximale meerderheid zal goedkeuren.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer D. Van Mechelen (op de tribune) : Mijnheer de minister, ik heb aandachtig naar uw antwoord geluisterd. U hebt op de belangrijkste vraag die vanmorgen werd gesteld, niet geantwoord. U hebt verklaard wat er in de pax media staat, u hebt gezegd dat er een mediaoverleg van start is gegaan, dat u dat positief vindt en dat het zeer belangrijk is de overlevingskansen van onze twee omroepen in de toekomst te vrijwaren. Mijnheer de minister, u moet mij excuseren maar ik vind dat een beetje naïef. Vanochtend werd hier de volgende vraag gesteld : kan er vandaag de dag nog van een pax media worden gesproken nadat uw eigen meerderheid u met betrekking tot artikel 3 heeft teruggefloten ? Of concreter, u hebt ter zake – en dat is logisch – overleg gepleegd in de regering, maar hebt u dienaangaande ook overleg gepleegd met diegenen met wie u sinds één jaar rond de tafel zit en met wie u – zoals hier staat – een fragiel evenwicht hebt bereikt ? Mijn vraag is dus zeer duidelijk : is er nog een evenwicht in dit ontwerp van decreet, zijn de partners nog verbonden door de gemaakte afspraken en is er vandaag de dag nog sprake van een pax media ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, ik herhaal dat ik niet meer over een pax media maar over een mediaoverleg spreek. Dit overleg wordt nog steeds door de twee omroepen gevoerd, en dat is een doorbraak. De heer Neels heeft in zijn artikels of in zijn verklaringen in De Zevende Dag geen enkele keer gewag gemaakt van het feit dat de zogenoemde – en ik gebruik het begrip voor de laatste keer – pax media nu niet meer bestaat. Het is duidelijk – en ik heb dat daarnet al gezegd – dat wanneer men een balans maakt van de afspraken en de verworvenheden voor de beide zenders, het me-

diaoverleg zal worden voortgezet en dat het helemaal niet in het gedrang is gebracht.

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer de minister, wij zullen in de zeer nabije toekomst ongetwijfeld de kans krijgen om dat te evalueren. Ik trek uw woorden evenwel ten zeerste in twijfel. Net zoals er vandaag geen sprake meer is van een sociaal pact – maar wel van een budgetoperatie – is er ook geen sprake meer van een mediapact. Er werd een kruideniersrekening voorgesteld waarbij u nog een paar miljoenen franken hebt gevonden voor onze openbare omroep.

Mijnheer de minister, kunt u de visie onderschrijven dat, indien wij inderdaad 7,2 miljard frank overheidsmiddelen aan de openbare omroep geven en wij hen tegen onze wil in toch particuliere sponsoring toestaan op de televisiezenders, wij eventueel die sponsoring zouden beperken tot een van de twee netten ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, ik zal ook daarover duidelijk trachten te zijn, hoewel de heer Van Mechelen me nadien ook daaromtrent weer onduidelijkheid zal willen aanwrijven. Dat is nu eenmaal het welles-nietesspelletje van oppositie en meerderheid.

De heer D. Van Mechelen : Dat is geen spelletje, mijnheer de minister.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, zoals de meeste fracties in deze Raad blijf ik voorstander van de gemengde financiering van de openbare omroep.

De responsabilisering voor een stuk eigen financiering waarvoor de omroep zelf moet instaan, speelt in het voordeel van de BRTN.

Voorts is de problematiek van het eerste en het tweede net een programmatieprobleem bij de BRTN zelf. De overheid kan daaromtrent niets opleggen. De BRTN geniet op basis van het BRTN-decreet autonoom

Weckx

mie en moet dagelijks kunnen aantonen dat ze haar openbare zending tot een goede einde brengt.

Mijnheer Van Mechelen, mocht u nog eens willen vragen of het deeltje eigen financiering van de gemengde financiering gekoppeld wordt aan TV1 of TV2, dan moet ik u eraan herinneren dat dit geen vraag ten gronde is. De BRTN bepaalt autonoom op welke manier zij haar openbare opdracht tot een goed einde denkt te brengen.

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer de minister, dit heeft niets te maken met autonomie op het vlak van de programmering, maar alles met de optie van de Vlaamse Raad om in ruil voor 7,2 miljard frank overheids-geld de BRTN te verplichten de commerciële sponsoring te beperken tot één net.

De heer E. Van Rompuy :

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer Van Rompuy, ik ben gekant tegen de hele mediapolitiek die u reeds gedurende drie jaar door de strot van de Vlaamse Raad jaagt en die van het ene probleem naar het andere leidt. Zoals uw eigen collega Gaston Geens bij de bespreking van de begroting in de commissie voor de Media heeft gezegd, bent u afgestapt van de meest essentiële spelregels.

Voor de huidige chaos zijn niet wij verantwoordelijk, maar u wel. De politieke stabiliteit die u beweert na te streven, zal er niet komen bij gebrek aan een mediavisie in dit land. Mijnheer de minister, in plaats van agressief uit te halen naar de oppositie en haar te vragen de totale waarheid te spreken, zou u beter zelf de totale waarheid eens uit de doeken komen doen op deze tribune. (**Applaus bij de VLD**)

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de minister, u spreekt niet langer van de pax media. Nochtans zouden de maandenlange onderhandelingen die reeds in april werden afge-

sloten, als resultaat moeten hebben gehad dat de grijze zones niet langer worden geëxploiteerd.

Mijnheer de minister, ik heb u daarvan zopas nochtans een hele reeks voorbeelden gegeven en heb u gevraagd wanneer dit nu zou stoppen. Moest dat al niet gestopt zijn bij het afsluiten van de onderhandelingen in april ?

Nu antwoordt u dat het zal stoppen na het goedkeuren van dit decreet.

Ik durf dat ten zeerste betwijfelen.

Mijnheer de minister, uw partijgenoot heeft gezegd dat het tijd is om paal en perk te stellen aan de oprukkende commercialisering. Wij delen de bekommernis van mevrouw Nelis, maar met dit ontwerp gaat u daarop niet in.

Mijnheer Van Rompuy, voor uw rabiëte aanval op de nieuwsdienst van de BRTN wil ik u ook nog even van antwoord dienen.

Mijn generatie heeft vernieuwing gebracht in de voorstelling van het nieuws. Wij zijn niet langer op de knieën een microfoon onder de mond van de machthebbers gaan houden, maar hebben kritische vragen gesteld aan de machthebbers. Mijn generatie heeft in het nieuws trachten te weerspiegelen wat er in de Vlaamse agora aan de orde is, ook bij andere partijen, bij de oppositie en bij andere maatschappelijke groepen. Dat was de CVP, destijds de machtigste partij in Vlaanderen, niet welgevallig. De CVP wilde het monopolie over de BRTN-berichterijding.

Mijnheer Van Rompuy, deze stelling wordt bevestigd door alle wetenschappelijk onderzoek over de objectiviteit van de BRTN. Nooit heeft een onderzoek of deelonderzoek kunnen aantonen dat de BRTN ernstig gezondigd heeft tegen deze zeer belangrijke regel.

Uw partij heeft geregeld de publikatie van een witboek over de inbreuken op de objectiviteitsregel aangekondigd, maar zo een boekje heeft nooit het daglicht gezien.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Van Dienderen, u vindt dat reclame eigenlijk moet worden afgeschaft. Wat vindt u dan van Greenpeace ? Greenpeace heeft een budget van meer dan 3 miljard frank voor het financieren van reclame-acties in Europa en beschikt over eigen inkomsten van verschillende honderden miljoenen franken uit het verkopen van shirts.

De hypocrisie van Agalev over de reclame springt pas goed in het oog als we de budgetten van Greenpeace bekijken en dan zwijg ik nog over de schandalen die in Duitsland aan het licht kwamen. U zou dus beter reclame in zijn juiste context bekijken.

Mijnheer Van Dienderen, ik kan beamen dat uw generatie kritische vragen heeft gesteld. Helaas, stelde ze slechts bepaalde kritische vragen. Andere vragen werden niet of mochten niet worden gesteld. Sommige problemen waren belangrijk en andere niet.

U en uw generatie dragen een enorme verantwoordelijkheid voor de media in Vlaanderen. Uw generatie heeft de BRTN gediscredeerd en is mede de oorzaak van de stichting van VTM. Uw generatie heeft zelf de ommekeer teweeggebracht in Vlaanderen, waartegen u nu zelf telkens weer komt protesteren. Uw geweten is niet zuiver in deze zaak.

De minister heeft terecht gezegd dat zo u de media in Vlaanderen zou beheren, we in een totalitaire staat zouden terechtkomen.

Mijnheer Van Dienderen, ik herinner me nog levendig de uitzendingen van Actueel over Albanië zowat vijftien jaar geleden. Hugo Morrens was drie weken naar Albanië geweest en heeft daaraan tien uitzendingen van Actueel gewijd. Vandaag weten we wat voor een samenleving in Albanië bestond. Dat was de BRT van de jaren zeventig. We willen die nooit meer terug.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer Van Rompuy, uw politieke stellingname is nooit wetenschappelijk onderbouwd geworden. Wij wachten nog steeds op de aangekondigde witboeken. Verder wens ik erop te wijzen dat Agalev geen zuil heeft. Agalev heeft niets met Greenpeace te maken.

Wij willen op de eerste plaats dat de reclamewetgeving die door de meerderheid van deze Vlaamse Raad werd goedgekeurd, wordt toegepast. Zo dit al zou gebeuren, zou er een heel belangrijke stap voorwaarts worden gezet. Daarop blijf ik voortdurend hameren en dat maakt u blijkbaar wat zenuwachtig.

Nooit heb ik gepleit voor een volledige afschaffing van alle reclame.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap en tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

– **Aangenomen.**

Artikel 2

Artikel 4, 3°, d van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame

en sponsoring op radio en televisie wordt vervangen door de volgende bepaling :

„d) prijsvermeldingen, behalve in reclame voor produkten of diensten die uitgaan van particuliere ondernemingen of overheidsbedrijven die niet rechtstreeks aan de consument verkopen ;“.

Op dit artikel is een amendement van de heer Van Dienderen dat luidt als volgt :

Artikel 2

Dit artikel weglaten.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik stel voor de bestaande regeling te handhaven, ook voor wat betreft de prijsvermeldingen. Voor reclame en sponsoring op radio en televisie verwijs ik graag en geregeld naar de Vlaamse Raad. Hiervoor kan ik dit niet doen. Ik meen dat de Vlaamse Raad zich wat te veel laat leiden door de kortetermijnbelangen van de consumenten, die misschien door een prijzenoorlog kunnen worden gediend. Met het oog op een breder maatschappelijk belang vinden wij het behoud van een kleinschalige distributiesector interessant ; ondernemers die zich willen uitleven kunnen daardoor interessante kansen krijgen. Vanuit een typisch groene invulling vinden wij de service van dit soort ondernemingen beter en bovendien verenigbaar met een duurzaam gebruik van produkten. Het handhaven van een kleinschalig distributienet maakt heel wat mobiliteit overbodig.

Er blijft de vraag van collega Nelis naar de controle op de regeling die de minister voorstelt. De controleerbaarheid is nochtans een belangrijk Leitmotiv van dit ontwerp. Wat kan er makkelijker worden gecontroleerd dan de aanwezigheid van een prijsvermelding ?

Wanneer in bepaalde omstandigheden prijzen worden toegelaten, dan

zal gebeuren wat altijd al is gebeurd in dit medialandschap : men zet de wetgeving naar zijn hand. Ik vrees dat collega Nelis dan gelijk zal krijgen ; deze versoepeling zet de deur wagenwijd open voor alle mogelijke vormen van prijsvermelding.

Mijnheer de minister, u of uw opvolger, zal hier binnen enige tijd een volgende toegeving aan het reclamefront komen verdedigen.

Met dit amendement volgen wij mevrouw Nelis en zeggen : Geen prijsvermelding ;

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, ik vraag met klem de verwerping van dit amendement op grond van de motivering die ik in de commissie uitvoerig heb toegelicht en die is opgenomen in het uitstekend verslag van de heer Van der Maelen.

De voorzitter : De stemmingen over dit artikel 3 en over het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 3

Artikel 5, § 6 van het hetzelfde decreet van 12 juni 1991 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 6. In programma's van religieuze erediensten, in godsdienstige en levensbeschouwelijke programma's, in informatieve programma's en in programma's en programmaonderdelen voor kinderen mag geen reclame worden ingelast. In de onmiddellijke omgeving van programma's of programmaonderdelen bestemd voor kinderen mag geen reclame worden uitgezonden. Met onmiddellijke omgeving wordt bedoeld binnen een tijdsbestek van 5 minuten. Documentaires waarvan de geprogrammeerde duur minder dan 30 minuten bedraagt, mogen niet door reclame worden onderbroken.“.

De voorzitter : Op dit artikel is er een amendement van de heer Van Dienderen, dat luidt als volgt :

Voorzitter

Artikel 3

Aan de voorgestelde tekst van artikel 5, § 6 van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie de volgende zin toevoegen :

„Een half uur vóór en een half uur na programma's of programmaonderdelen bestemd voor kinderen mag geen reclame worden uitgezonden.“

De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik trek dit amendement in, maar dien meteen een nieuw amendement in van dezelfde strekking. Het verschilt enkel van het vorige door een technische correctie.

Ik blijft bij het standpunt dat ingenomen werd door de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring en door de SERV. De scheiding van vijf minuten tussen de reclamespots en de programma's is te kort ; zij moet worden verlengd. Op die manier kunnen we reclamevrije eilanden aanbieden aan de kinderen en kan worden vermeden dat ze reclame en programma's met elkaar vermengen.

Ik verwijs naar andere voorbeelden van beperkende maatregelen ter zake. De Europese speelgoedindustrie heeft dat laten onderzoeken en het blijkt dat ook Groot-Brittannië, Griekenland, Spanje en Ierland allerlei beperkingen opleggen, zonder daarom als totalitair regime te worden bestempeld.

De voorzitter : De stemmingen over het artikel 3 en over het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 4

Artikel 9, eerste en tweede lid van het hetzelfde decreet van 12 juni 1991 worden vervangen door de volgende bepaling :

„De openbare radio- en televisieomroeporganisatie en een private televisieomroeporganisatie die zich tot de

gehele Vlaamse Gemeenschap richt, mogen hun programma's laten sponsoren.“

- **Aangenomen.**

Artikel 5

Artikel 10 van het hetzelfde decreet van 12 juni 1991 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 10

De sponsoring van een programma of een programmaonderdeel moet duidelijk blijken.

De sponsorvermelding mag uitsluitend voorkomen aan het begin en aan het einde van het programma of het programmaonderdeel, alsmede in de aankondigingsspots ervan.

De sponsorvermelding mag uitsluitend de naam, de handelsnaam of twee merken van produkten of diensten van de sponsor bevatten. Klank- of beeldherkenningstekens van of verbonden aan de sponsor zijn toegestaan met uitsluiting van het vermelden of tonen van de dienst of het produkt zelf of de verpakking ervan. De vermelding mag geanimeerd zijn en mag niet langer dan 5 seconden per sponsor en 10 seconden in totaal bedragen.“

- **Aangenomen.**

Artikel 6

In artikel 2 van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de definitie „facilitaire diensten” wordt opgeheven ;

2° een tweede en derde lid worden toegevoegd waarvan de tekst luidt als volgt :

„Onder co-productie en co-financiering worden niet begrepen het opzetten en/of realiseren van een productie om de levering van goederen en diensten te bevorderen of om meer

bekendheid te geven aan naam, handelsmerk, imago, activiteit of realisaties van de co-producent of co-financier. Marktgerichte samenwerking wordt uitgesloten.

De naam van de co-producent of co-financier wordt in de begin- en/of eindgeneriek op dezelfde wijze vermeld als de overige medewerkenden aan de productie zonder enige vermelding van logo, produkt, merk of dienst. De schermvermelding van de co-producent of de co-financier in aankondigingsspots is verboden.“

- **Aangenomen.**

Artikel 7

In artikel 17 van het hetzelfde decreet van 27 maart 1991, gewijzigd bij de decreten van 12 juni 1991 en 1 juli 1992, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, 6° worden de woorden „zoals bepaald in § 6” geschrapt ;

2° in § 1, 9° worden de woorden „zoals bepaald in § 8” geschrapt ;

3° de §§ 7, 8 en 9 worden opgeheven.

- **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs-V - 408 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-V.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Verleyen, verslaggever, heeft het woord.

De heer 1. Verleyen, verslaggever (*op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, uw commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid behandelde op donderdag 21 oktober het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-V.

Sinds de overdracht van de bevoegdheden inzake onderwijs aan de gemeenschappen is dit het vijfde verzaamdecreet in de sector onderwijs.

Zoals de minister in zijn toelichting heeft benadrukt, is het decreet bijzonder technisch. Het is vooral een overgangsdecreet voor het academiejaar 1993-1994, in afwachting van een globale herstructurering van het hoger onderwijs. Deze herstructurering wordt behandeld in een ontwerpdecreet dat oorspronkelijk in november zou zijn ingediend.

Eerst komt het voormalig hoger kunstonderwijs aan bod. Met ingang van 1 oktober 1993 is dit gerangschikt als hoger onderwijs van het lange type. Diverse reglementaire bepalingen worden rechtgezet en terzelfdertijd worden een aantal maatregelen bekrachtigd met het oog op het verzekeren van de continuïteit. Het hoger kunstonderwijs zal daardoor met een schone lei in het HOBU kunnen worden opgenomen.

Het decreet regelt een reeds twintig jaar aanslepend dossier: het protocol van akkoord van oktober 1973 rond de vereiste bekwaamheidsbewijzen, de prestatieregeling en de bezoldiging van de personeelsleden van het gesubsidieerd hoger kunstonderwijs. Dit protocol wordt bekrachtigd en wordt als bijlage bij het verslag gevoegd.

Het decreet regelt naar analogie het geldelijk statuut van de personeelsleden van de niet-gerangschikte afdelingen voor binnenhuisarchitectuur.

Alle overige regelingen in het hoger kunstonderwijs met betrekking tot het geldelijk en administratief statuut die nog geen wettelijke grondslag hadden, worden hierbij decretaal onderbouwd en met terugwerkende kracht geregulariseerd.

Dit decreet bestendigt nog voor één academiejaar de oude regeling voor de bekwaamheidsbewijzen, prestatieregelingen en bezoldigingen. Daardoor worden een aantal overgangsmaatregelen uit de weg gegaan om de overgang naar het lange type op te vangen.

Bij wijze van voorbeeld wees de minister in dit verband op artikel 2 dat de omkadering voor het hoger kunst-^oonderwijs en voor de niet-gerangschikte afdelingen binnenhuisarchitectuur, die volgens het HOLT-decreet als lange type worden gerangschikt, voor één academiejaar regelt.

Er wordt eveneens in een decretale onderbouw voor de omkadering van het Hoger Instituut voor Dans en Danspedagogie van het Gemeenschapsonderwijs in Antwerpen voorzien. Er wordt door dit decreet eveneens een wijziging aangebracht aan het universitair decreet, meer bepaald in het besluit van 5 mei 1993 Van de Vlaamse regering inzake de cumulatieregeling voor het academisch personeel van de universiteiten.

Het arrest van het Arbitragehof waarbij twee artikels van het decreet van juli 1991 betreffende de inspectie- en pedagogische begeleidingsdiensten werden vernietigd, maakt een wijziging van het decreet noodzakelijk. Een materiële vergissing bracht mee dat de tekst van het decreet niet meer overeenkwam met de oorspronkelijke bedoeling en bovendien ontstonden er problemen voor de overgang van de vastbenoemde leden van de oude inspectiedienst naar de pedagogische begeleidingsdienst. Dit wordt thans in dit decreet geregeld.

Terzelfdertijd machtigt onderwijsdecreet V de Vlaamse regering om de regels vast te leggen voor de organisatie en de werking van de inspectie.

Onderwijsdecreet V geeft tenslotte een decretale basis aan twee besluiten van de regering inzake controle op de afwezigheid wegens ziekte en de controle op het ziekteverlof van sommige personeelsleden van het onderwijs. Daarmee wordt tegemoetgekomen aan het advies van de Raad

van State dat stelde dat beide besluiten onvoldoende rechtsgrond hadden.

Bij de algemene bespreking betreurt een lid dat het decreet zo laat komt. Hierbij wees de minister erop dat na de integratie van het kunstonderwijs in het departement Onderwijs was gebleken dat het kunstonderwijs vroeger eerder artistiek of met een stuk artistieke vrijheid werd beheerd. In de werkstations van het departement Onderwijs botste men op een massa anomalieën en illegaliteiten. Onder impuls van het Rekenhof worden thans de regularisaties doorgevoerd.

Artikel 17 van de Grondwet en de interpretatie die eraan wordt gegeven door de Raad van State, brengt mee dat er bij decreet moet worden gewerkt. Vandaar de bijzonder zware techniciteit van dit decreet.

Een lid wijst er ook op dat het positief is dat de administratieve toestand van de leden van de oude inspectiediensten werd geregulariseerd en wijst er tevens op dat de medezeggenschap van studenten in het gesubsidieerd onderwijs eveneens werd gepreciseerd.

Door een lid werd erop gewezen dat diverse bepalingen in de sector van het hoger kunstonderwijs in grote mate aan het desbetreffende VLOR-advies tegemoetkomen. Een aantal afwijkingen werden door de minister toegelicht en op vraag van een lid waarom het non-discriminatiebeleid niet meteen decretaal werd verankerd, stelde de minister dat inhoudelijke afspraken werden gemaakt waardoor de zaak later in een volgende decreet kan worden geregeld.

Verscheidene leden dringen aan op een evaluatie van het systeem waarbij de controle op de afwezigheid wegens ziekte wordt uitbesteed aan een privé-firma. De controle moet plaats vinden in alle objectiviteit en alles staat of valt met de deontologie waarmee die controle wordt uitgevoerd, aldus het lid. Voor de betrokkene lijkt een evaluatie van het nieuwe systeem voor de betrokkene cruciaal.

De minister repikeert dat de toewij-

Verleyen

zing bij wijze van experiment bij contract gebeurt voor de duur van één jaar. Nadien volgt een evaluatie, op basis waarvan de aanbesteding voor meerdere jaren kan worden uitgeschreven.

Voor de artikelsgewijze bespreking verwijs ik naar het geschreven verslag. Dat geldt ook voor een aantal amendementen die in commissie werden behandeld op 23 november nadat op verzoek van de minister het ontwerp opnieuw naar de commissie was verwezen.

De voorzitter : De heer Taelman heeft het woord.

De heer W. Taelman (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's. Alvorens het over het ontwerp zelf te hebben, wil ik de verslaggever even bedanken voor het uitzonderlijke werk dat hij heeft geleverd. Het kan niet gemakkelijk zijn een degelijk verslag op te stellen van wat we op zijn minst verwarde werkzaamheden mogen noemen.

Vandaag bespreekt de Vlaamse Raad alweer het vijfde ontwerp van onderwijsdecreet op rij. Deze zogenaamde vuilbakdecreten handelen over de meest uiteenlopende bepalingen inzake onderwijs, maar zijn nu eenmaal een absolute noodzaak, gezien de voorrang voor de raad die door de wet op de staatshervorming werd ingebouwd. Op de voor- en nadelen ga ik hier niet meer in, dat deden verscheidene collega's vroeger al.

Dit keer ergerde ik mij uitermate aan de amateuristische wijze waarop het ontwerp in de commissie werd behandeld en tot stand kwam. Een dergelijke discussie is al technisch en moeilijk genoeg, zonder een amendementenslag van regering en meerderheidspartijen die de gebruikelijke vreedzame werkwijze van de commissie danig in de war stuurt.

Er werden verscheidene amendementen ingediend bij de eerste behandeling in commissie, maar ook in plenaire vergadering was dat het geval. Telkens weer laste men "nog te

VLD-Raadslid Willy Taelman betreurde de klungelige wijze waarop het decreet betreffende het onderwijs-V tot stand kwam

regelen problemen" in het ontwerp in. Toen de minister om een verzen- ding naar de commissie vroeg, werden daar bovenop nog maar liefst tien amendementen neergelegd. Indien mijn informatie klopt, dan is men overigens nog een aantal zaken vergeten. Ofwel weet men niet meer wat men wil, ofwel is er een schrijnend gebrek aan overleg binnen deze meerderheid. Ik kreeg alvast de indruk dat sommige mensen in de commissie totaal het noorden kwijt waren.

Bovendien is een dergelijke à la carte-werkwijze bijzonder gevaarlijk : ze kan in die mate culmineren dat uiteindelijk de minister enkel de titel van een ontwerp nog voorlegt, terwijl de commissieleden dan zelf de blanco artikels invullen.

Het is evident dat dit ontwerp helemaal niet klaar was om in de Vlaamse Raad te worden besproken. Momenteel is reeds een decreet in voorbereiding dat Onderwijs-V moet wijzigen of aanvullen. Voor nieuwjaar beloofde de minister overigens nog een wijziging van artikel 34 en ook Onder-

wijs-VI rolt bijna van de persen. Hoe kan men dan verwachten dat de decreetgever nog een kijk heeft op de inhoud van dit decreet, laat staan dat de burger er ook maar iets van snapt ? Een dergelijke manier van werken moeten wij in de toekomst absoluut vermijden.

Hoewel de VLD-fractie met het gros van de bepalingen instemt, zal ze zich onthouden vanwege de klungelige wijze waarop het decreet tot stand kwam.

De voorzitter : De heer Appeltans heeft het woord.

De heer L. Appeltans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Volksunie benadert het onderhavige ontwerp van decreet met gemengde gevoelens.

Enerzijds respecteren wij de politieke moed van de minister van Onderwijs, die een aantal anomalieën uit het verre verleden – de dato 1 april 1972 – probeert weg te werken. Het decreet is een grote opkuisoperatie in het kunstonderwijs geworden, zoals de

Appeltans

minister het noemde. In tegenstelling tot enkele van zijn voorgangers durfde hij het wel aan wantoestanden in die sector aan te pakken. De bestaande onregelmatigheden konden immers tot onaangename situaties leiden wanneer een aantal van de betrokken personeelsleden van het kunstonderwijs met pensioen zouden gaan. Wij steunen dan ook alle artikelen van het onderwijsdecreet-V die daarop betrekking hebben.

Anderzijds keuren wij dit "reparatiedecreet" met gemengde gevoelens goed, omdat men daarin aan de leden van de Raad het fiat vraagt voor een aantal zaken die nu reeds worden toegepast: denk in dit verband maar aan het nieuwe controlesysteem voor ziekteverzuim in het onderwijs. Het is jammer dat de minister bij het vorige onderwijsdecreet niet de tijd heeft genomen om die belangrijke materie in de commissie te bespreken. In april 1993 was de discussie over het al dan niet uitbesteden van de ziektecontrole blijkbaar nog niet afgerond, dus zou het nuttig zijn geweest de commissieleden over dit probleem in te lichten.

Onderwijs-V is een uitermate technisch decreet dat zelfs voor mensen die met de materie vertrouwd zijn, moeilijk ligt. Het hanteert een eigen jargon en in de commissie rezen dan ook vragen en werden opmerkingen gemaakt met betrekking tot bepaalde begrippen en woorden.

Ondanks dit alles is het decreet toch van aanzienlijk belang: het vormt de decretale basis voor het invoeren van een nieuw, geprivatiseerd controlesysteem om al dan niet vermeend ziekteverzuim in het onderwijs op te sporen. Om elk misverstand uit te sluiten, meld ik u dat de Volksunie die uitbesteding aan gespecialiseerde firma's zonder meer aanvaardt. De federale dienst die zich met de controle van het ziekteverlof van ambtenaren bezighielden, de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD), blijkt inderdaad niet te functioneren zoals het hoort. Bij het waarom stel ik vandaag geen vragen, maar ik benadruk wel dat u terecht onregelma-

tigheden hebt vastgesteld en dat u er vooral om budgettaire redenen iets tegen moest ondernemen. Een aantal wantoestanden – zoals prepensionitis – vereisten een dringende aanpak. Het totaalconcept dat hier voor ons ligt, vormt geen enkel probleem, met dien verstande dat op het nieuwe systeem nauwlettend toezicht wordt gehouden. Indien dit niet gebeurt, bestaat de kans dat wij in dezelfde situatie terechtkomen. De Volksunie vindt dit een goede manier van werken in zoverre dat het systeem trapsgewijs operationeel wordt. De uitbesteding gebeurt voor één jaar en daarna moet een grondige evaluatie worden opgesteld. Niet enkel de cijfers mogen daarbij een leidraad vormen, maar ook de deontologie van de privé-firma's die de controle uitvoeren, moet in aanmerking worden genomen. De onderwijssector – één van de belangrijkste bouwstenen van onze maatschappij – mag niet enkel in budgettaire termen worden geëvalueerd. De onderwijsmensen mogen niet het gevoel krijgen dat zij als lijntrekkers worden beschouwd. De strengere controle op het ziekteverlof mag geen negatieve neveneffecten, zoals demotivering, meebrengen.

Hoewel de Volksunie het decreet op zichzelf zal goedkeuren, wil ik nog even uitdrukkelijk ingaan op een voorstel van amendement van de heer Moors dat in de commissie werd aanvaard op een ogenblik dat ik was weggeroepen. De VLD-fractie formuleerde onmiddellijk al de nodige opmerkingen en ook wij hebben onze bedenkingen. Begin dit jaar stemden wij ermee in dat het dubbel mandaat voor mensen die politiek geëngageerd zijn op gemeentelijke, nationaal niveau, zou worden afgeschaft. Dit betekent onder meer dat mensen uit het onderwijs zich een dubbel mandaat slechts kunnen veroorloven, mits bijvoorbeeld voor het burgemeestersambt de limiet van 50.000 inwoners in acht wordt genomen.

Ik begrijp dan ook niet hoe de commissie dit amendement kon aanvaarden: het stipuleert immers dat de limiet voor in dienst zijnde burgemeesters wordt opgetrokken van 50.000 naar 65.000 en voor de schepenen

van 80.000 naar 130.000. Dit schept een categorie bevoorrechten. Dit was zeker niet de bedoeling van het decreet. Integendeel werd bij de bespreking het voorstel afgewezen om burgemeesters en schepenen van gemeenten toe te laten deeltijds te werken. De minister zei bij zijn antwoord in de commissie te kunnen verwijzen naar het Grondwetsartikel dat handelt over het gelijkheidsbeginsel, maar ik mag hopen dat hij dit niet ernstig bedoeld heeft.

Als wij dat artikel inroepen, komt alles op de helling te staan. Waarom stoppen we dan overigens bij 65.000 en niet 70.000? En zo kunnen we verder gaan. Ik vraag de raad daarom dit amendement te schrappen, want het treedt alle rechtsregels met de voeten.

De Volksunie keurt derhalve het onderwijsdecreet goed, maar niet het amendement.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, voor bepaalde opmerkingen van de heer Taelman kan ik wel begrip tonen. Het is nu eenmaal geen leuk decreet en bijgevolg zeker geen leuke lectuur, maar tegen het gebruik van het woord "klungelig" en tegen de "burgerdemagogie" die erin zit verweven, wil ik reageren. Die twee dingen vind ik absoluut niet grappig.

Ik had kunnen doen zoals mijn voorgangers, uw partijgenoten: de onregelmatigheden gewoon door de vingers zien en ze zelfs in bescherming nemen. Het kunstonderwijs werd van het departement Cultuur aan het Onderwijsdepartement overgedragen. Ik kon mijn handen gemakkelijk in onschuld wassen, dat zou u vast niet klungelig hebben gevonden.

De inspanningen van de mensen die probeerden het probleem op te lossen klungelig noemen, vind ik misplaatst. Voor mij zou het gemakkelijkst zijn geweest van alleen maar de onregelmatigheden vast te stellen en iedereen de laan uit te sturen. In het geval van het Hoger Instituut voor Dans en Danspedagogie van het Ge-

Van den Bossche

meenschapsonderwijs in Antwerpen, kon ik heel eenvoudig negenentwintig van de dertig mensen hebben afgedankt vanwege de illegaliteiten. U zou dat dan vast een schande hebben genoemd in een interpellatie. Wij proberen er dus voor te zorgen dat die illegaliteit na 21 jaar gelegaliseerd wordt. Het is overigens niet mijn illegaliteit .

De voorzitter : De heer Taelman heeft het woord.

De heer W. Taelman : Het woord "klungelig" slaat enkel op de werkwijze. Ik heb nooit gezegd dat het allemaal een klungelig gedoe is, maar wel de amendementen en de manier waarop het decreet tot stand kwam. Verder staan wij achter het decreet.

Het is beschamend dat de voorzitter van een commissie toelaat dat op die manier wordt gewerkt. Het decreet rectificeert zaken die absoluut moesten worden rechtgezet. U diende overigens zelf nog een amendement in waar u enkel nog de schoenmaat van de betrokken persoon niet had ingevuld. Dát is klungelig.

De voorzitter : De heer Moors heeft het woord.

De heer C. Moors : De heer Taelman drong op een bepaald ogenblik zelf aan op een tweede lezing, die hij overigens niet had ingediend. Wij besloten toen vanwege de vele amendementen het ontwerp terug te sturen naar de commissie.

Als u het over schoenmaten wil hebben : er waren er verschillende vermits het inderdaad een bijsturing betreft van bepalingen met betrekking tot het onderwijs. Kunt u iets dergelijks niet gewoon verdedigen in de commissie in plaats van het hier aan te halen ?

De voorzitter : De heer Taelman heeft het woord.

De heer W. Taelman : Mijnheer de voorzitter, wanneer er in de commissie over het vijfde onderwijsdecreet werd gesproken, ben ik altijd aanwezig geweest. Ik was niet degene die

obstructie heeft gevoerd, de collega's kunnen hiervan getuigen.

Ik ben zelfs gebleven om de commissie de mogelijkheid te geven over dit decreet te laten stemmen.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Dit is correct.

Mijnheer de voorzitter, met de correctie aangebracht door de heer Taelman, kreeg ik verduidelijking bij de opmerking die daarstraks werd gemaakt.

Ten tweede, er wordt beweerd dat de burger die dit decreet leest het niet verstaat. De wetgeving inzake het onderwijs is in de loop der jaren zodanig technisch geworden dat ik vrees dat indien men hier een test zou doen, het resultaat ook vrij droevig zou zijn. Het politieke debat hierover dreigt derhalve gesloganiseerd te worden, dit ten koste van de inhoud, of getechnocratiseerd, dit dan weer ten koste van de politieke inhoud. Dit fenomeen zal nog geruime tijd blijven bestaan.

Ten derde, collega Appeltans spreekt terecht over een "opkuis". Aangezien de doelstellingen voor iedereen duidelijk waren, was het niet nodig, terzake gedetailleerde afspraken te maken. De toestand is echter zodanig scheefgetrokken zodat men eraan twijfelde of bepaalde oplossingen wel juist waren.

Er zijn inderdaad bijkomende problemen gerezen, meer bepaald in functie van artikel 34, in verband met de vervoerkosten en de manier waarop zij worden gedragen. Nu blijft er alleen nog het technische aspect. Ik heb bewust niet geïmproviseerd op het moment dat er in de commissie eensgezindheid bestond over het systeem van dit artikel. Dit zou gevaarlijk zijn, rekening houdend met zeer expliciete bepalingen uit de schoolpactwet. Ik heb toen gevraagd om mij de tijd te geven om een beknopt decreet te maken dat alleen handelde over de vervoerkosten en dat het akkoord zeer specifiek zou weergeven.

Ten vierde wens ik een opmerking

te maken in verband met het ziekteverzuim waarover collega Appeltans heeft gesproken. Het nieuwe systeem zal pas worden toegepast op 1 januari 1994. Naar aanleiding van de reglementaire bepaling heeft de Raad Van State onterecht gezegd dat deze problematiek decretaal moet worden geregeld. Ik meen dat men zich hierin vergist. Quod abundat non viciat hebben wij dit aan het decreet toegevoegd, zodat er geen juridische of technische betwisting kan ontstaan over de geldigheid van het nieuwe systeem.

Begin november is de openbare besteding geopend. Nu zijn wij aan het einde van de procedure van toewijzing gekomen, derhalve zal het nieuwe systeem vanaf 1 januari 1994 worden toegepast.

Het is niet mijn bedoeling om iemand te beschuldigen, maar wel om misbruiken te bestrijden. Om menselijk begrijpelijke redenen kan ik mij inbeelden dat iemand die gedurende vele jaren in het onderwijs heeft gewerkt er werkelijk genoeg van heeft. Ik kan de vermindering aan veerkracht begrijpen, maar wij moeten de wet toepassen. Tot op heden dient men dan ook prestaties te leveren tot op de datum dat men pensioenge-rechtigd is. Aangezien een vervroegd pensioen op federaal niveau wegens budgettaire redenen niet tot de mogelijkheden behoort, heb ik geen andere keuze. Dit brengt mee dat een aantal gevallen van "pensionitis" systematisch gecontroleerd zullen worden, dit echter niet om mensen te beschuldigen. Aan de ene kant zijn er in het onderwijs een aantal actieve mensen die zelfs naar de school komen wanneer zij ziek zijn, maar aan de andere kant lijden anderen duidelijk aan "pre-pensionitis".

Om dit te bestrijden zullen er controles worden uitgevoerd en de directies kunnen ook zelf oordelen wanneer zij met misbruiken worden geconfronteerd.

In april 1993 was de discussie niet afgerond. Er wordt onterecht beweerd dat de commissieleden over deze problematiek te weinig informatie hadden gekregen. Ik heb de pro-

Van den Bossche

blematiek van het ziekteverzuim toen duidelijk geschetst. Het is op dat moment dat wij tot deze denkpiste zijn gekomen.

De wijze waarop het ziekteverzuim wordt gecontroleerd, is overigens typisch een bevoegdheid van de uitvoerende macht en niet van de wetgevende macht.

Ten vijfde, wens ik nog een opmerking te maken in verband met de cumulatatie. Bij een cumulatierегeling was er een bepaalde gedoogzaamheid. De vraag rijst echter waar de grens ligt. Wij brengen een betwistbare correctie aan. Op dit vlak bestaat er geen eenduidige wijsheid. Door deze correctie, waarbij wij rekening hebben gehouden met de concrete gevolgen van de vroegere regeling, kunnen een aantal problemen worden opgelost. De commissie ging dan ook terecht akkoord met de voorzitter. Het is mij niet bekend hoeveel mensen van deze regeling gebruik zullen kunnen maken.

De Vlaamse Raad kan op een bepaald ogenblik beslissen om volledig gedoogzaam te zijn. Het is zelfs mogelijk burgemeester te zijn van de grootste stad van Vlaanderen, namelijk Antwerpen, en tegelijkertijd een lesopdracht van 3 tot 4 uur hebben. Het is de Vlaamse Raad die hierover beslist. Door het verleggen van de grenzen, ontstaat er een nog bredere gedoogzaamheid dan voorheen. Toch hebben wij de volledige gedoogzaamheid in de vorige reglementering teruggebracht tot een beperkte gedoogzaamheid.

Wij staan open voor een debat over de wijze waarop deze correctie moet worden doorgevoerd. Wij mogen dit debat niet verengen tot een discussie over schoenmaten of over personen. Dit is een algemene discussie waarbij naar een degelijke regeling wordt gezocht. (**Applaus**)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, 'verklaar ik de algemene bespreking voor gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-V.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

TITEL 1

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid, bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

TITEL II

Organisatie academiejaar 1993-1994

Artikel 2

§ 1. In de opleidingen van het hoger kunstonderwijs en in de gerangschikte en de niet-gerangschikte afdelingen binnenhuisarchitectuur die met toepassing van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, en artikel 68 van het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs-111 in het hoger onderwijs van het lange type worden ondergebracht en in de niet-gerangschikte afdelingen binnenhuisarchitectuur die met toepassing van artikel 34 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap in het hoger onderwijs van het korte type worden ondergebracht, is het aantal aanvaardbare lestijden per instelling voor het academiejaar 1993-1994 gelijk aan het aantal effectief ingerichte en aanvaarde lestijden in het academiejaar 1992-1993 georganiseerd met toepassing van :

— de ministeriële omzendbrief A3/OV/DC/FDR van 20 juli 1983 ;

— het koninklijk besluit van 25 juni 1973 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toelating van de leerlin-

gen en van de duur van de lessen in de koninklijke muziekconservatoria, zoals gewijzigd door dit decreet.

§ 2. In de instellingen van het gemeenschapsonderwijs die hoger kunstonderwijs met volledig leerplan organiseren, krachtens de wet van 14 mei 1955 tot regeling van het kunstonderwijs, de afdelingen binnenhuisarchitectuur en industriële vormgeving uitgezonderd, wordt de personeelsformatie van het administratief en opvoedend hulp personeel voor de academiejaren 1992-1993 en 1993-1994 beperkt tot het aantal ambten dat in het academiejaar 1991-1992 georganiseerd was.

— **Aangenomen.**

Artikel 3

§ 1. In artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit van 15 april 1977 tot vaststelling van de regelen en de voorwaarden voor de berekening van het aantal betrekkingen in sommige ambten van het opvoedend hulp personeel en van het administratief personeel van de inrichtingen voor secundair onderwijs en voor het hoger onderwijs, met uitzondering van het universitair onderwijs, worden de woorden „in de inrichtingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan en in de inrichtingen die en secundair onderwijs met volledig leerplan en hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan organiseren” vervangen door de woorden „in de inrichtingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan, in de inrichtingen voor hoger kunstonderwijs met volledig leerplan en in de inrichtingen die en secundair onderwijs met volledig leerplan en hoger onderwijs met volledig leerplan organiseren”.

§ 2. Artikel 3, § 1 van hetzelfde besluit wordt aangevuld met een tweede lid, luidend als volgt :

„Deze bepalingen zijn niet van toepassing op de instellingen van het gemeenschapsonderwijs die hoger kunstonderwijs met volledig leerplan organiseren krachtens de wet van 14 mei 1955 tot regeling van het kunstonderwijs.”

Voorzitter

§ 3. Artikel 2 van hetzelfde besluit wordt aangevuld met een derde paragraaf, luidend als volgt :

„§ 3. In afwijking van § 1 is tot en met het academiejaar 1992-1993 voor de onderwijsinstellingen die hoger kunstonderwijs met volledig leerplan organiseren, de tellingsdatum van de studenten vastgesteld op de dertigste dag die volgt op de aanvangsdatum van het academiejaar.”

— *Aangenomen.*

Artikel 4

§ 1. Om tot het eerste studiejaar van de opleidingen van het hoger kunstonderwijs en van het hoger technisch onderwijs van de derde graad die overeenkomstig het decreet van 23 oktober 1991 worden gerangschikt in het hoger onderwijs van het lange type toegelaten te kunnen worden moet men slagen voor een artistiek toelatingsexamen. Dit toelatingsexamen wordt georganiseerd in de hogeschool in kwestie tussen 1 mei en 15 oktober. Iedere hogeschool kan in die periode twee examenperiodes organiseren. Een kandidaat kan in dezelfde hogeschool slechts aan één examenperiode deelnemen.

Deze paragraaf is niet van toepassing op het studiegebied produktontwikkeling.

§ 2. Onverminderd de toepassing van § 1 van dit artikel wordt vanaf het academiejaar 1993-1994 de uiterste inschrijvingsdatum in het hoger kunstonderwijs, het hoger technisch onderwijs van de derde graad en de niet-gerangschikte afdelingen van het hoger onderwijs met volledig leerplan vastgesteld op 1 december. Op eigen initiatief kan de instelling de uiterste inschrijvingsdatum vervroegen.

— *Aangenomen.*

Artikel 5

Tot een door de Vlaamse regering te bepalen datum, is artikel 3 van de

Wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs niet van toepassing op het hoger kunstonderwijs, het hoger technisch onderwijs van de derde graad en de gerangschikte en de niet-gerangschikte afdelingen van het hoger onderwijs met volledig leerplan, die met ingang van 1 oktober 1993 gerangschikt worden als hoger onderwijs van het lange type.

— *Aangenomen.*

Artikel 6

Met uitzondering van de rangschikking ter uitvoering van het artikel 35 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap blijft de bestaande wetgeving over het personeelsstatuut, de bekwaamheidsbewijzen, prestatieregeling, bezoldigings-, aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden voor het onderwijzend personeel van kracht.

— *Aangenomen.*

TITEL III

Specifieke bepalingen met betrekking tot de bekwaamheidsbewijzen, de salarisschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling in het hoger kunstonderwijs

AFDELING 1

Bestuurspersoneel en onderwijzend personeel belast met artistieke vakken

Artikel 7

Een bekwaamheidsbewijs bestaat uit een basisdiploma, eventueel aangevuld met nuttige ervaring en/of een bewijs van pedagogische bekwaamheid. Een bekwaamheidsbewijs kan vervangen worden door de notie „naam gemaakt hebben in het beroep,, bepaald in artikel 15.

Onverminderd de beslissingen genomen met toepassing van de omzendbrief KO/BK/86-3 van 9 juli 1986 moeten de basisdiploma's of de nutti-

ge ervaring wat de specificiteit betreft, telkens in verhouding staan tot de specialiteit van het te onderwijzen vak.

— *Aangenomen.*

Artikel 8

Voor het toekennen van salarisschalen en bekwaamheidsbewijzen voor het ambt van directeur, voor het ambt van leraar of assistent belast met de artistieke vakken en voor het ambt van lesgever worden voor het hoger onderwijs buiten de universiteit de volgende diploma's gelijkgesteld met :

a) diploma's van het hoger kunstonderwijs van de derde graad :

- het diploma van architect ;
- het diploma van industrieel vormgever, uitgereikt na een cyclus van vijf studiejaar door een afdeling voor hoger kunstonderwijs met volledig leerplan ;
- het diploma van industrieel ingenieur ;
- het laureaatsdiploma, uitgereikt na een cyclus van vijf studiejaar door het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Antwerpen en door de Nationale Hogere School voor Architectuur en Visuele Kunsten in Brussel ; met ingang van 1 september 1976 het diploma, uitgereikt na een cyclus van drie studiejaar door het voormeld instituut, overeenkomstig het koninklijk besluit van 17 juli 1972 ;
- het diploma, uitgereikt door een instelling voor hoger technisch onderwijs van de derde graad ;
- een eerste prijs voor compositie of orkestdirectie, uitgereikt door een Koninklijk Muziekconservatorium of het Lemmensinstituut in Leuven ;
- de prijs-Lemmens-Tinel, uitgereikt door het Lemmensinstituut in Leuven ;
- de prijs-Jean Absil (laureaat in fuga en compositie), uitgereikt door het Instituut voor Kerkmuziek en Muziekpedagogie in Namen ;

Voorzitter

– een prijs of vermelding in de wedstrijd voor compositie, „Prijs van Rome” ;

– het virtuositeitsdiploma, uitgereikt door de Belgische regering ;

voor de afdeling industriële vormgeving van het Henry van de Velde-instituut in Antwerpen geldt de volgende bijkomende gelijkstelling met een diploma van het hoger kunstonderwijs van de derde graad :

– het diploma van ingenieur of licentiaat uitgereikt door een Belgische universiteit of daarmee gelijkgestelde instelling ;

b) diploma's van hoger kunstonderwijs van de tweede graad :

– een diploma van hoger kunstonderwijs of daarmee gelijkgesteld onderwijs, uitgereikt na een cyclus van ten minste drie studiejaren door een instelling voor hoger kunstonderwijs met volledig leerplan, of door een inrichting of afdeling voor het onderwijs in de bouwkunst of de beeldende kunsten met volledig leerplan of door het Hoger Instituut voor Dramatische Kunsten te Antwerpen, met uitzondering van het diploma GLSO, muzikale vorming en plastische kunsten ;

– het diploma van technisch ingenieur ;

– een hoger diploma, uitgereikt door een Koninklijk Muziekconservatorium of het Lemmensinstituut in Leuven ;

– een eerste prijs voor fuga of contrapunt, uitgereikt door een Koninklijk Muziekconservatorium of het Lemmensinstituut in Leuven ;

– het laureaatsdiploma uitgereikt door het Lemmensinstituut in Leuven ;

– het diploma van laureaat in muziekpedagogie (alle specialiteiten), uitgereikt door het Instituut voor Kerkmuziek en Muziekpedagogie in Namen ;

– een diploma van binnenhuisontwerper, uitgereikt na een cyclus van tenminste drie studiejaren door het

Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur en Toegepaste Kunsten in Hasselt, het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut in Hasselt-Diepenbeek en het Stedelijk Hoger Architectuurinstituut „De Bijloke” te Gent ;

– het diploma van binnenhuisontwerper, behaald vóór het academiejaar 1964-1965 en uitgereikt na een cyclus van ten minste drie studiejaren door het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw in Antwerpen ;

c) diploma's van hoger kunstonderwijs van de eerste graad :

– een diploma GLSO, muzikale vorming ;

– een diploma GLSO, plastische kunsten ;

– een diploma van hoger of daarmee gelijkgesteld onderwijs, uitgereikt na een cyclus van ten minste twee studiejaren door een instelling of een afdeling voor kunstonderwijs of door een instelling met een afdeling voor plastische kunsten ;

– een eerste prijs, andere dan bedoeld in a) en b) van dit artikel, uitgereikt door een Koninklijk Muziekconservatorium of het Lemmensinstituut in Leuven, met uitzondering van een eerste prijs notenleer.

– **Aangenomen.**

Artikel 9

Voor het ambt van directeur van een instelling voor hoger kunstonderwijs :

1° wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs vastgesteld als volgt :

een diploma van het hoger niveau van de eerste graad. Deze bekwaamheidsbewijzen zijn niet vereist voor personen die naam gemaakt hebben in hun beroep ;

2° wordt de salarisschaal vastgesteld als volgt :

a) voor de houder van het vereiste bekwaamheidsbewijs die bij zijn indiensttreding minder dan zes aanre-

kenbare dienstjaren in aanmerking kan brengen ;

code 548 ;

b) voor de houder van het vereiste bekwaamheidsbewijs die bij zijn indiensttreding ten minste zes aanrekenbare dienstjaren in aanmerking kan brengen ;

code 547.

– **Aangenomen.**

Artikel 10

Voor het ambt van leraar artistieke vakken in het hoger kunstonderwijs van de eerste en tweede graad en in de niet-gerangschikte afdelingen binnenhuisarchitectuur van het gesubsidieerd onderwijs :

1° wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs vastgesteld zoals bepaald in artikel 10, littera 18 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rij ksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen ;

2° wordt het minimum aantal uren vastgesteld op 12 ;

3° is de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk aan 12 ;

4° is de deler voor een bijbetrekking gelijk aan 15 ;

5° wordt de salarisschaal vastgesteld als volgt

a) voor de houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de derde graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, telkens aangevuld met 6 jaar erkende nuttige ervaring ;

code 502 ;

b) voor de houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de tweede graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, telkens aangevuld met 6 jaar erkende nuttige ervaring ;

Voorzitter

code 318 ;

c) voor de houder van een andere bekwaamheidsbewijs aangevuld met 6 jaar erkende nuttige ervaring :

code 316 ;

6° wordt de leraar artistieke vakken, bezoldigd op grond van de salarisschaal van de onmiddellijk lagere graad dan die waarin zijn bekwaamheidsbewijs gerangschikt kan worden tot op het ogenblik dat hij de nuttige ervaring, die nodig is voor het vereiste bekwaamheidsbewijs opgedaan heeft ; dit geldt niet voor de houder van andere bekwaamheidsbewijzen.

- Aangenomen.

Artikel 11

§ 1. Voor het ambt van leraar artistieke vakken in het hoger kunstonderwijs van de derde graad wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs vastgesteld zoals bepaald in artikel 11, onderdeel 5, van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der **rijksinrichtingen** voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen.

§ 2. Artikel 11 van hetzelfde koninklijk besluit van 22 april 1969 wordt aangevuld met een onderdeel 5, gesteld als volgt :

„5. leraar artistieke vakken : een diploma van het hoger kunstonderwijs, aangevuld met tien jaar nuttige ervaring. Deze bekwaamheidsbewijzen zijn niet nodig voor de artistieke vakken die worden toegewezen aan personen die naam gemaakt hebben in hun beroep.”

§ 3. Voor het ambt van leraar artistieke vakken in het hoger kunstonderwijs van de derde graad van het gesubsidieerd onderwijs :

1° wordt het minimum aantal uren vastgesteld op 12 ;

2° is de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk aan 12 ;

3° is de deler voor een bijbetrekking gelijk aan 15 ;

4° wordt de salarisschaal vastgesteld als volgt :

a) voor de houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de derde graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, telkens aangevuld met 10 jaar erkende nuttige ervaring :

code 502 ;

b) voor de houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de tweede graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, telkens aangevuld met 10 jaar erkende nuttige ervaring :

code 318 ;

c) voor de houder van een ander bekwaamheidsbewijs aangevuld met 10 jaar erkende nuttige ervaring :

code 316 ;

5° wordt de leraar artistieke vakken, bezoldigd op grond van de salarisschaal van de onmiddellijk lagere graad dan die waarin zijn bekwaamheidsbewijs gerangschikt kan worden tot op het ogenblik dat hij de nuttige ervaring opgedaan heeft die nodig is voor het vereiste bekwaamheidsbewijs ; dit geldt niet voor de houder van andere bekwaamheidsbewijzen.

- Aangenomen.

Artikel 12

Voor het ambt van assistent artistieke vakken in het hoger kunstonderwijs van de eerste en tweede graad en in de niet-gerangschikte afdelingen binnenhuisarchitectuur van het gesubsidieerd onderwijs :

1° wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs vastgesteld zoals bepaald in artikel 10, littera 19 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rijksin-

richtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen ;

2° wordt het minimum aantal uren vastgesteld op **20** ;

3° is de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk aan 20 ;

4° is de deler voor een bijbetrekking gelijk aan 25 ;

5° wordt de salarisschaal vastgesteld als volgt :

a) houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de derde graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, aangevuld met 2 jaar erkende nuttige ervaring :

code 530 ;

b) houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de tweede graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, aangevuld met 2 jaar erkende nuttige ervaring :

code 386 ;

c) houder van een ander bekwaamheidsbewijs, aangevuld met 2 jaar erkende nuttige ervaring :

code 195 ;

6° wordt de assistent artistieke vakken, bezoldigd op grond van de salarisschaal van de onmiddellijk lagere graad dan die waarin zijn bekwaamheidsbewijs gerangschikt kan worden tot op het ogenblik dat hij de nuttige ervaring opgedaan heeft die nodig is voor het vereiste bekwaamheidsbewijs ; dit geldt niet voor de houder van andere bekwaamheidsbewijzen.

- Aangenomen.

Artikel 13

§ 1. Voor het ambt van assistent artistieke vakken in het hoger kunstonderwijs van de derde graad wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs vastgesteld zoals bepaald in artikel 11 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel,

Voorzitter

van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen.

§ 2. Artikel 11 van hetzelfde koninklijk besluit van 22 april 1969 wordt aangevuld met een onderdeel 2bis als volgt :

„2bis. assistent artistieke vakken : een diploma van hoger kunstonderwijs, aangevuld met drie jaar nuttige ervaring.”

§ 3. Voor het ambt van assistent artistieke vakken van het hoger kunstonderwijs van de derde graad van het gesubsidieerd onderwijs :

1° wordt het minimum aantal uren vastgesteld op 20 ;

2° is de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk aan 20 ;

3° is de deler voor een bijbetrekking gelijk aan 25 ;

4° wordt de salarisschaal vastgesteld als volgt

a) houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de derde graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, telkens aangevuld met 3 jaar erkende nuttige ervaring :

code 530 ;

b) houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de tweede graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, telkens aangevuld met 3 jaar erkende nuttige ervaring :

code 386 ;

c) houder van een ander bekwaamheidsbewijs, aangevuld met 3 jaar erkende nuttige ervaring :

code 195 ;

5° wordt de assistent artistieke vakken, bezoldigd op grond van de salarisschaal van de onmiddellijk lagere graad dan die waarin zijn bekwaamheidsbewijs gerangschikt kan worden tot op het ogenblik dat hij de nuttige ervaring opgedaan heeft die nodig is

voor het vereiste bekwaamheidsbewijs ; dit geldt niet voor de houder van andere bekwaamheidsbewijzen.

— Aangenomen.

Artikel 14

De leraren en assistenten artistieke vakken in het gesubsidieerd onderwijs, die uiterlijk vastbenoemd zijn op 1 oktober 1986, worden geacht de nuttige ervaring te hebben opgedaan die deel uitmaakt van het vereiste bekwaamheidsbewijs.

— Aangenomen.

Artikel 15

Geacht wordt „naam gemaakt te hebben in zijn beroep” de persoon die in een ambacht of in een beroep in de specialiteit van het te onderwijzen vak, vanaf de leeftijd van 25 jaar :

a) 10 jaar nuttige ervaring voor het hoger kunstonderwijs van de eerste en de tweede graad opgedaan heeft ;

b) 15 jaar nuttige ervaring voor het hoger kunstonderwijs van de derde graad opgedaan heeft.

Als het een vak betreft waarvoor geen opleiding bestaat, dan kan de nuttige beroepservaring opgedaan worden vanaf de leeftijd van 18 jaar.

— Aangenomen.

Artikel 16

Artikel 12 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen, wordt aangevuld als volgt :

„De nuttige ervaring, bedoeld in artikel 10, littera 18 en in artikel 11, littera 5 moet bestaan in de tijd doorgebracht met de uitoefening van een

ambacht of een beroep buiten het onderwijs in de specialiteit van het te onderwijzen vak. In afwijking hiervan kan de nuttige ervaring voor de leraar artistieke vakken in de instellingen voor hoger muziekonderwijs tot uiterlijk 30 juni 1992 ook bestaan in de tijd, doorgebracht in een ambt van de categorie bestuurs- en onderwijzend personeel, vanaf de leeftijd van 25 jaar.

De nuttige ervaring, bedoeld in artikel 10, littera 19 en in artikel 11, littera 2bis moet geheel of gedeeltelijk bestaan in de tijd, doorgebracht in een ambt van de categorie van het bestuurs- en onderwijzend personeel vanaf de leeftijd van 25 jaar, of geheel of gedeeltelijk in de tijd, doorgebracht met de uitoefening van een ambacht of een beroep buiten het onderwijs in de specialiteit van het te onderwijzen vak.”

— Aangenomen.

Artikel 17

De Vlaamse regering kan bij gebrek aan kandidaten die in het bezit zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs afwijkingen toestaan.

— Aangenomen.

Artikel 18

Voor de leraar artistieke vakken, houder van een diploma van het hoger kunst- of daarmee gelijkgesteld onderwijs, die zijn ambt als loopbaanbetrekking uitoefent en geen voorgaande diensten kan laten gelden die, krachtens artikel 16 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs, in aanmerking komen voor de berekening van de weddetoelage, wordt de erkende nuttige ervaring gevalideerd tot een maximum van 6 jaar vanaf de leeftijd van 24 jaar.

— Aangenomen.

Voorzitter

AFDELING 2

Onderwijzend personeel, belast met algemene, technische vakken of godsdienst

Artikel 19

§ 1. Voor het ambt van leraar algemene vakken en voor het ambt van leraar technische vakken in het hoger kunstonderwijs van de eerste en de tweede graad :

1° wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs vastgesteld zoals bepaald in artikel 10 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen ;

2° wordt het minimum aantal uren vastgesteld op 12 ;

3° is de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk aan 12 ;

4° is de deler voor een bijbetrekking gelijk aan 15 ;

5° wordt de salarisschaal vastgesteld volgens de bepalingen voor het hoger onderwijs van het korte type van het koninklijk besluit van 27 juni 1974 waarbij op 1 april 1972 worden vastgesteld de schalen verbonden aan de ambten van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel bij de rijksonderwijsinrichtingen, aan de ambten van de leden van de inspectiedienst, belast met het toezicht op deze inrichtingen en aan de ambten van de leden van de inspectiedienst van het schriftelijk onderwijs en van het gesubsidieerd lager onderwijs, en de schalen verbonden aan de graden van het personeel van de psychomedisch-sociale centra van de Staat, zoals gewijzigd.

§ 2. Voor het ambt van leraar gods-

dienst in het hoger kunstonderwijs van de eerste en de tweede graad :

1° wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs vastgesteld zoals bepaald in bijlage A § 1 en B § 1 van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot vaststelling van het statuut van de leermeesters, de leraars en de inspecteurs katholieke en protestantse godsdienst der inrichtingen voor lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs ;

2° wordt het minimum aantal uren vastgesteld op 12 ;

3° is de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk aan 12 ;

4° is de deler voor een bijbetrekking gelijk aan 15 ;

5° wordt de salarisschaal vastgesteld volgens de bepalingen voor het hoger onderwijs van het korte type van het koninklijk besluit van 27 juni 1974 waarbij op 1 april 1972 worden vastgesteld de schalen verbonden aan de ambten van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel bij de rijksonderwijsinrichtingen, aan de ambten van de leden van de inspectiedienst, belast met het toezicht op deze inrichtingen en aan de ambten van de leden van de inspectiedienst van het schriftelijk onderwijs en van het gesubsidieerd lager onderwijs, en de schalen verbonden aan de graden van het personeel van de psychomedisch-sociale centra van de Staat, zoals gewijzigd.

§ 3. De minister, bevoegd voor onderwijs, kan afwijkingen toestaan bij gebrek aan kandidaten die in het bezit zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs zoals bedoeld in § 1 van dit artikel.

- **Aangenomen.**

Artikel 20

Voor het ambt van directeur, leraar algemene vakken, leraar technische vakken, leraar artistieke vakken en voor de assistent artistieke vakken in de niet-gerangschikte afdelingen bin-

nenhuisarchitectuur van het niet-universitair hoger onderwijs gelden dezelfde bepalingen als voor de gesubsidieerde instellingen van het hoger kunstonderwijs van de eerste, tweede en derde graad inzake personeelsstatuut, bekwaamheidsbewijzen, prestatieregeling, bezoldigings-, aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden.

- **Aangenomen.**

AFDELING 3

Opvoedend hulppersoneel

Artikel 21

De bekwaamheidsbewijzen en de salarisschalen, vastgesteld voor de leden van het opvoedend hulppersoneel, verbonden aan een instelling voor secundair onderwijs met volledig leerplan, zijn eveneens van toepassing op de leden van het opvoedend hulppersoneel verbonden aan de instellingen voor hoger kunstonderwijs.

- **Aangenomen.**

Artikel 22

De bepalingen van deze titel hebben uitwerking met ingang van 1 april 1972, met uitzondering van artikel 9, 1° dat voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs uitwerking heeft op 1 april 1991.

- **Aangenomen.**

TITEL IV

Bijzondere bepalingen voor het hoger kunstonderwijs

Artikel 23

§ 1. Het programma van de afdeling „Dans” van het Hoger Instituut voor Dans en Danspedagogie van het Gemeenschapsonderwijs in Antwerpen wordt gespreid over drie studiejaar waarvan het derde studiejaar deeltijds, gespreid over twee jaren, kan worden georganiseerd.

In deze afdeling zijn vanaf het eerste

Voorzitter

studiejaar de volgende opties mogelijk :

- klassiek ballet ;
- hedendaagse dans ;
- theaterdans.

§ 2. Om tot de afdeling „dans” toegelaten te kunnen worden, moet men voldoen aan de toelatingsvoorwaarden tot het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan zoals bedoeld in artikel 8, § 2 en 3 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, en moet men geslaagd zijn voor een artistiek toelatingsexamen, georganiseerd door een instelling die de afdeling dans organiseert, overeenkomstig de door deze instelling vastgestelde voorwaarden.

§ 3. Het Hoger Instituut voor Dans en Danspedagogie van het Gemeenschapsonderwijs in Antwerpen organiseert een lerarenopleiding, die bekrachtigd wordt met het getuigschrift van pedagogische bekwaamheid. De lerarenopleiding kan deeltijds worden georganiseerd. Het voltijdse programma bestaat uit 20 wekelijkse les-tijden.

Tot de lerarenopleiding worden toegelaten :

1° de geslaagden voor het tweede studiejaar van de afdeling „dans” van het artistiek hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan ; om het getuigschrift van pedagogische bekwaamheid te behalen, moeten de studenten in kwestie het diploma van de afdeling „dans” behaald hebben ;

2° de kandidaten die voldoen aan de voorwaarden zoals bepaald in § 2 van dit artikel en die 5 jaar nuttige ervaring in de dans kunnen aantonen.

§ 4. Met ingang van het academiejaar 1991-1992 wordt het bestuurs- en onderwijzend personeel van het Hoger Instituut voor Dans en Danspedagogie van het Gemeenschapsonderwijs beperkt tot de volgende voltijdse betrekkingen :

- in het academiejaar 1991-1992 : **12** ;
- in het academiejaar 1992-1993 : 12,3 ;

- vanaf academiejaar 1993-1994 : 13.

Het opvoedend hulppersoneel en administratief personeel van het Hoger Instituut voor Dans en Danspedagogie van het Gemeenschapsonderwijs wordt vanaf het academiejaar 1992-1993 beperkt tot 1 studiemeester-opvoeder.

§ 5. De pedagogische leergang dans, georganiseerd door het Hoger Instituut voor Dans en Danspedagogie van het Gemeenschapsonderwijs, wordt met ingang van het academiejaar 1991-1992 studiejaar per studiejaar opgeheven.

§ 6. De personeelsleden van het bestuurs-, onderwijzend en opvoedend hulppersoneel die sinds 1 september 1987 ononderbroken in dienst zijn, worden geacht in het bezit te zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs voor het ambt dat zij uitoefenden op 1 september 1991.

De overige leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden geacht in het bezit te zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs tot uiterlijk het academiejaar 1993-1994 voor zover zij niet beschikken over het vereiste bekwaamheidsbewijs om te fungeren in het hoger onderwijs van het korte type.

Deze personeelsleden worden bezoldigd overeenkomstig de salarisschalen zoals die voor hen werden vastgelegd in de omzendbrief KO/FVH/odb. van 13 augustus 1974. Indien het bekwaamheidsbewijs waarover zij beschikken met toepassing van het koninklijk besluit van 27 juni 1974, waarbij op 1 april 1972 worden vastgesteld de schalen verbonden aan de ambten van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel bij de rijksonderwijsinrichtingen, aan de ambten van de leden van de inspectiedienst, belast met het toezicht op deze inrichtingen en aan de ambten van de leden van de inspectiedienst van het schriftelijk onderwijs en van het gesubsidieerd lager onderwijs, en de schalen verbonden aan de graden van het personeel van de psychomedisch-sociale centra van de staat, zo-

als gewijzigd, recht geeft op een hogere salarisschaal, bekomen zij deze salarisschaal vanaf 1 september 1991.

§ 7. De paragrafen 1 tot en met 6 van dit artikel hebben uitwerking vanaf 1 september 1991.

§ 8. De salarisschalen die op grond van de omzendbrief KO/FVH/odb. van 13 augustus 1974 aan de personeelsleden van het Hoger Instituut voor Dans en Danspedagogie van het Gemeenschapsonderwijs in Antwerpen werden toegekend, worden bekrachtigd.

- Aangenomen.

Artikel 24

§ 1. In het academiejaar 1992-1993 wordt in het Koninklijk Muziekconservatorium van Brussel het eerste studiejaar van het hoger muziekonderwijs georganiseerd overeenkomstig het koninklijk besluit van 27 juni 1977 tot wijziging van de koninklijke besluiten van 16 oktober 1933 houdende organiek reglement van het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium in Antwerpen en het Koninklijk Muziekconservatorium in Gent.

De inrichtende macht van het Koninklijk Muziekconservatorium van Brussel kan voor de studenten die in het academiejaar 1991-1992 waren ingeschreven eveneens de volgende studiejaar organiseren overeenkomstig het koninklijk besluit van 27 juni 1977.

§ 2. Vanaf het academiejaar 1992-1993 kan niemand worden toegelaten tot het eerste studiejaar, tenzij hij/zij voldoet aan de normale toelatingsvoorwaarden voor het hoger onderwijs van het lange type, bepaald bij of krachtens artikel 8 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs of krachtens artikel 12 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, en geslaagd is voor een artistiek toelatingsexamen.

§ 3. In het hoger muziekonderwijs dat niet formeel gerangschikt is in studiejaar wordt de overgang naar

Voorzitter

het hoger onderwijs van het lange type in het academiejaar 1992-1993 als volgt georganiseerd :

1° tot het overgangsjaar (1ste studiejaar) worden toegelaten : alle nieuwe studenten en de studenten die niet het beginniveau van het tweede jaar behaalden ;

2° tot het tweede studiejaar worden toegelaten : alle studenten met minimum 1 jaar studie aan het conservatorium, die slagen voor een overgangsexamen ;

3° tot het derde studiejaar worden toegelaten

— alle studenten die een eerste prijs instrument, zang of harmonie hebben behaald ;

— alle studenten die zich voorbereiden op een eerste prijs toneel en voordrachtskunst, die geslaagd zijn voor de examens van het tweede jaar, voor zover het afgewerkte studiepakket in overeenstemming is met de verplichte vakken binnen de voltijdse opleiding.

§ 4. Artikel 17 van het koninklijk besluit van 25 juni 1973 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toelating van de leerlingen en van de duur van de lessen in de Koninklijke Muziekconservatoria wordt gewijzigd als volgt : „Behoudens uitzonderlijke omstandigheden waarover de inrichtende macht oordeelt, mag de directeur de splitsing van een klas slechts voorstellen indien het nodige aantal uren, berekend op grond van artikel twaalf van dit besluit, meer dan zesendertig bedraagt. In geen geval kan een andere splitsing leiden tot een verhoging van het aantal lestijden.”

— **Aangenomen.**

Artikel 25

§ 1. Artikel 10 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rijksinrichtin-

gen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen, wordt aangevuld met een littera 24 :

„Begeleider (niet-uitsluitend ambt) :

een diploma van het hoger **kunstonderwijs**. De vakken waarvoor geen opleiding wordt verstrekt in het hoger kunstonderwijs kunnen worden toegekend aan personen die naam gemaakt hebben in hun beroep.”

§ 2. Dit artikel heeft uitwerking vanaf 1 april 1972.

— **Aangenomen.**

Artikel 26

§ 1. In het Henry van de Velde-instituut in Antwerpen bestaan in de categorie van het onderwijzend personeel de volgende ambten : leraar niet-uitsluitend ambt, lesgever en assistent artistieke vakken.

§ 2. Voor het ambt van lesgever aan het Henry van de Velde-instituut in Antwerpen in de afdeling binnenhuisarchitectuur :

1° wordt artikel 6, E, a) van het koninklijk besluit van 2 oktober 1968 tot vaststelling en rangschikking van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel bij de inrichtingen voor kleuteronderwijs, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, en van de ambten der leden van de inspectiedienst belast met het toezicht op de inrichtingen, aangevuld met een littera 9bis, die luidt als volgt :

„lesgever” ;

2° wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs vastgesteld door :

artikel 10 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rijksinrichtingen

voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen, dat wordt aangevuld met een littera 18bis :

„lesgever : een diploma van het **hoger kunstonderwijs**” ;

3° wordt het minimum en maximum aantal uren vastgesteld op respectievelijk 12 en 15 ;

4° is de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk aan 12 ;

5° is de deler voor een bijbetrekking gelijk aan 15 ;

6° wordt de salarisschaal als volgt vastgesteld :

a) voor de houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de derde graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs :

code 502 ;

b) voor de houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de tweede graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs :

code 318 ;

c) voor de houder van andere bekwaamheidsbewijzen :

code 316.

§ 3. Voor het ambt van lesgever aan het Henry van de Velde-instituut in Antwerpen in de afdeling industriële vormgeving :

1° wordt artikel 6, F, a) van het koninklijk besluit van 2 oktober 1968 tot vaststelling en rangschikking van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel bij de inrichtingen voor kleuteronderwijs, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, en van de ambten der leden van de inspectiedienst belast met het toezicht op de inrichtingen, aangevuld met een littera 4quater, die luidt als volgt :

„lesgever” ;

2° wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs vastgesteld door :

Voorzitter

artikel 11 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen, dat wordt aangevuld met een littera 6 :

„lesgever : een diploma van het hoger kunstonderwijs” ;

3° wordt het minimum en maximum aantal uren vastgesteld op respectievelijk 12 en 15 ;

4° is de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk aan 12 ;

5° is de deler voor een bijbetrekking gelijk aan 15 ;

6° wordt de salarisschaal vastgesteld als volgt :

a) voor de houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de derde graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs :

code 502 ;

b) voor de houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de tweede graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs :

code 318 ;

c) voor de houder van andere bekwaamheidsbewijzen :

code 316.

§ 4. Voor het ambt van assistent artistieke vakken aan het Henry van de Velde-instituut in Antwerpen in de afdeling binnenhuisarchitectuur :

1° wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs vastgesteld zoals bepaald in artikel 10, littera 19 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rijksin-

richtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen ;

2° wordt het minimum en maximum aantal uren vastgesteld op respectievelijk 20 en 22 ;

3° is de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk aan 20 ;

4° is de deler voor een bijbetrekking gelijk aan 25 ;

5° wordt de salarisschaal vastgesteld als volgt :

a) houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de derde graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, aangevuld met 2 jaar erkende nuttige ervaring :

code 530 ;

b) houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de tweede graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, aangevuld met 2 jaar erkende nuttige ervaring :

code 386 ;

c) houder van een ander bekwaamheidsbewijs, aangevuld met 2 jaar erkende nuttige ervaring :

code 195 ;

6° wordt de assistent artistieke vakken bezoldigd op grond van de salarisschaal van de onmiddellijk lagere graad dan die waarin zijn bekwaamheidsbewijs gerangschikt kan worden tot op het ogenblik dat hij de nuttige ervaring, die nodig is voor het vereiste bekwaamheidsbewijs, opgedaan heeft ; dit geldt niet voor de houder van andere bekwaamheidsbewijzen.

§ 5. Voor het ambt van assistent artistieke vakken aan het Henry van de Velde-instituut in Antwerpen in de afdeling industriële vormgeving :

1° wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs vastgesteld zoals bepaald in artikel 11, littera 2bis van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs-, en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het

paramedisch personeel der rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen ;

2° wordt het minimum en maximum aantal uren vastgesteld op respectievelijk 20 en 22 ;

3° is de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk aan 20 ;

4° is de deler voor een bijbetrekking gelijk aan 25 ;

5° wordt de salarisschaal vastgesteld als volgt :

a) houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de derde graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, aangevuld met 3 jaar erkende nuttige ervaring :

code 530 ;

b) houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de tweede graad of daarmee gelijkgesteld onderwijs, aangevuld met 3 jaar erkende nuttige ervaring :

code 386 ;

c) houder van een ander bekwaamheidsbewijs, aangevuld met 3 jaar erkende nuttige ervaring :

code 195 ;

6° wordt de assistent artistieke vakken bezoldigd op grond van de salarisschaal van de onmiddellijk lagere graad dan die waarin zijn bekwaamheidsbewijs gerangschikt kan worden tot op het ogenblik dat hij de nuttige ervaring, die nodig is voor het vereiste bekwaamheidsbewijs, opgedaan heeft ; dit geldt niet voor de houder van andere bekwaamheidsbewijzen.

§ 6. Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 1979.

— **Aangenomen.**

TITEL V

Overige bepalingen

Artikel 27

§ 1. Artikel 10 van het koninklijk be-

Voorzitter

sluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen, wordt aangevuld met een littera 23 dat als volgt luidt :

„23. Begeleider bij de afdeling dans : een diploma van het hoger kunstonderwijs. De vakken waarvoor geen opleiding wordt verstrekt in het hoger kunstonderwijs kunnen worden toegekend aan personen die naam gemaakt hebben in hun beroep zoals werd vastgelegd in artikel 15 van het decreet betreffende het Onderwijs – V.”

§ 2. Voor het ambt van begeleider bij de afdeling dans in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan :

1° wordt het minimum aantal uren vastgesteld op 24 ;

2° is de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk aan 24 ;

3° is de deler voor een bijbetrekking gelijk aan 30 ;

4° wordt de salarisschaal vastgesteld als volgt :

code 346.

§ 3. Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 1991.

– **Aangenomen.**

Artikel 28

In artikel 8 van het koninklijk besluit van 31 augustus 1978 betreffende de voorwaarden tot rangschikking van de studiën in de plastische kunsten met volledig leerplan in de drie graden van het hoger kunstonderwijs worden de woorden „1 oktober 1979” vervangen door de woorden : „1 oktober 1982”.

– **Aangenomen.**

TITEL VI

Wijzigingen aan de decreten rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs en gesubsidieerd onderwijs

Artikel 29

In artikel 28 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en in artikel 33 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra wordt respectievelijk een § 7 en een § 3 ingevoegd, luidend als volgt :

„Met ingang van 1 februari 1994 en tot een door de Vlaamse regering te bepalen datum kan een vaste benoeming geen uitwerking hebben ten aanzien van de overheid indien ze wordt uitgesproken :

– in het voltijds secundair onderwijs in het ambt van leraar met de specialiteit huishoudkunde, de specialiteit kleding en de specialiteit verpleegkunde, ongeacht de graad van de onderwijsvorm en ongeacht of het een technisch of een praktisch vak betreft ;

– in het buitengewoon secundair onderwijs van de opleidingsvormen 1, 2 en 3 in het ambt van leraar algemene en sociale vorming, specialiteit lichamelijke opvoeding ;

– in het buitengewoon secundair onderwijs van de opleidingsvorm 3 in de ambten van leraar beroepsgerichte vorming met de specialiteit gezins-technieken, de specialiteit kleding en de specialiteit textiel ;

– in het buitengewoon secundair onderwijs van de opleidingsvorm 4 in het ambt van leraar met de specialiteit kleding, de specialiteit gezins-technieken en de specialiteit textiel, ongeacht of het een technisch of een praktisch vak betreft ;

– in het buitengewoon secundair onderwijs van de opleidingsvorm 4 in het ambt van leraar in het algemeen vak lichamelijke opvoeding, on-

geacht de graad en de onderwijsvorm.

De bepalingen van voorgaand lid zijn niet van toepassing op de wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gestelde personeelsleden die na reaffectatie of wedertewerkstelling voor een vaste benoeming in aanmerking komen. ”

– **Aangenomen.**

Artikel 30

§ 1. Artikel 102, § 3, eerste lid van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs wordt vervangen door de volgende bepaling :

„In afwijking op § 2 zijn, tot op een door de Vlaamse regering te bepalen datum, artikel 3, 4° ; artikel 21 ; artikel 23, § 1, b, tweede en derde streepje ; artikel 30, artikelen 32 tot en met 34 ; artikel 35, 2° ; artikel 36, § 1, 1° ; artikel 40, § 1 ; artikel 42, 2° ; artikel 46, 1° en 4° en artikelen 90 tot en met 94 niet van toepassing op het bestuurs- en onderwijzend personeel van de instellingen voor het hoger onderwijs van het lange type, de instellingen voor het hoger onderwijs van de tweede en derde graad en de instellingen voor het hoger kunstonderwijs.

Het bepaalde in artikel 36, § 1, tweede lid, staat niet in de weg dat, in afwijking van § 2, tot op een door de Vlaamse regering te bepalen datum, vaste benoemingen in een niet-uitsluitend ambt kunnen worden gedaan.

In afwachting van de uitvoering van de bepalingen van artikel 10, § 6 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, bepaalt voor het hoger onderwijs van het lange type, het hoger onderwijs van de tweede en derde graad en het hoger kunstonderwijs, het bevoegde bestuursorgaan van de ARGO, de specificatie van de bekwaamheidsbewijzen.”

§ 2. Dit artikel treedt in werking met ingang van het academiejaar 1993-1994.

Voorzitter

Op dit artikel is er een opmerking van mevrouw Leysen.

Mevrouw Leysen heeft het woord.

Mevrouw A. Leysen : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe bij dit artikel een technische bemerking te maken. Er staat : "Paragraaf 1, artikel 102 paragraaf 3, eerste lid". De vermelding "eerste lid" moet gewoon wegvallen, aangezien het over de totaliteit van paragraaf 3 gaat. Dit is door de wijzigingen van het artikel 103 een aantal maal veranderd.

De voorzitter : Minister Van de Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens met mevrouw Leysen. Het probleem is dat het amendement paragraaf 3 volledig herneemt, terwijl alleen het eerste lid wordt gewijzigd. De indieners zijn ervan op de hoogte dat aanvankelijk eerst het eerste lid werd gewijzigd. Door het feit dat de twee andere leden in het amendement letterlijk worden herhaald, is het zoals het nu voorligt een vervanging van de ganse paragraaf 3. De vermelding eerste lid moet dus worden geschrapt.

De voorzitter : Ik stel vast dat er unanimititeit is in verband met deze technische verbetering.

Het aldus technisch gewijzigde artikel 30 wordt aangenomen.

TITEL VII

Diverse bepalingen

Artikel 31

Voor het academiejaar 1992-1993 zijn de bepalingen met betrekking tot reffectatie en wedertewerkstelling van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie en de wedertewerkstelling, niet van toepassing op het bestuurs- en onderwijzend personeel van de instellingen van het hoger onderwijs

van het lange type, van het hoger onderwijs van de tweede en de derde graad en van het hoger kunstonderwijs.

– **Aangenomen.**

Artikel 32

Artikel 3, § 4 van de wet van 15 juli 1985 tot organisatie van het maritiem hoger onderwijs en de studiën in de nautische wetenschappen, wordt gewijzigd als volgt : „De studiebegeleiding van de afdeling dek van de Hogere Zeevaartschool wordt vastgesteld op basis van het aantal financierbare studenten op 1 februari van het voorgaande academiejaar afzonderlijk voor de Nederlandstalige en voor de Franstalige studenten”.

– **Aangenomen.**

Artikel 33

De bekwaamheidsbewijzen en de salarisschalen vastgesteld voor de leden van het opvoedend hulppersoneel, verbonden aan een instelling voor secundair onderwijs met volledig leerplan, worden eveneens toegepast op de leden van het opvoedend hulppersoneel, verbonden aan de instellingen voor hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan.

Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 1 april 1972.

– **Aangenomen.**

Artikel 34

Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming wordt het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerkosten van hun personeelsleden bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

– **Aangenomen.**

Artikel 35

§ 1. Onverminderd de krachtens ar-

tikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming, worden de verlening of de weigering van aanvragen tot afwijking van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, die voor de personeelsleden van het hoger onderwijs van het korte type en van het hoger technisch onderwijs van de tweede en van de derde graad beslist werden met betrekking tot de periode voorafgaand aan het academiejaar 1989-1990, bekrachtigd en geacht beslist te zijn met toepassing van artikel 17, § 4 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs en van het besluit van 16 oktober 1991 van de Vlaamse Executieve tot uitvoering van voormeld artikel.

§ 2. Alle afwijkingen, niet bedoeld in § 1, waarvoor een aanvraag werd ingediend met betrekking tot de prestaties tot en met het academiejaar 1990-1991 worden, met het oog op het uitkeren van een wedde of weddetoelage, uitzonderlijk verleend tot en met 31 augustus 1991. Voor zover nog vereist, dienen deze aanvragen vanaf 1 september 1991 behandeld te worden met toepassing van het besluit van 16 oktober 1991 van de Vlaamse Executieve tot uitvoering van artikel 17, § 4 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs.

§ 3. Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 1 september 1970.

– **Aangenomen.**

TITEL VIII

Wijzigingen van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV

Artikel 36

Artikel 36 van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 36. Dit hoofdstuk heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1993, met uitzondering van artikel 30 dat in werking treedt op de datum van de eedaflegging voor één van de erin vermelde mandaten na de eerst-

Voorzitter

volgende verkiezingen voor hetzelfde mandaat.

In afwijking van voorgaand lid, kan echter het personeelslid dat een politiek mandaat uitoefent of heeft uitgeoefend zoals bedoeld in artikel 30, op zijn verzoek binnen de periode van 1 januari 1989 tot op de datum van de inwerkingtreding van artikel 30, reeds de toepassing bekomen van de bepalingen van dit hoofdstuk."

— **Aangenomen.**

Artikel 37

In het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs IV wordt een artikel 36bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

„Artikel 36bis

De personeelsleden die op 1 januari 1993

— burgemeester waren van een gemeente met meer dan vijftigduizend en minder dan vijfenzestigduizend inwoners of

— schepen waren of voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van een gemeente met meer dan tachtigduizend en minder dan honderddertigduizend inwoners

en op dezelfde datum een ambt in het door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerd of gesubsidieerd onderwijs of PMS-centra effectief uitoefenden, mogen in afwijking van artikel 30, na de eedaflegging voor één van bovenvermelde ambten na de eerstvolgende verkiezingen, het ambt in het onderwijs of PMS-centrum verder blijven uitoefenen.

Het ambt in het onderwijs of het PMS-centrum mag echter niet meer dan één vierde bedragen van de prestaties vereist voor een ambt met volledige prestaties.“

— **Aangenomen.**

Artikel 38

In artikel 37, 6°, van het decreet van

28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV worden de woorden „en de artikelen van hoofdstuk III” geschrapt“.

— **Aangenomen.**

Artikel 39

In artikel 72, § 2 van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV van 28 april 1993 worden de woorden „zoals bedoeld in artikel 9bis” vervangen door de woorden „zoals bedoeld in artikel 59bis”.

— **Aangenomen.**

Artikel 40

In artikel 72, § 2 en in artikel 73, §§ 1 en 2 van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV worden tussen de woorden „nieuwe of bijkomende terbeschikkingstellingen wegens ontstentenis van betrekking” en „dient uit te spreken” de woorden „in de categorie van het onderwijzend personeel” ingevoegd.

— **Aangenomen.**

Artikel 41

In artikel 73, § 2 van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV worden de woorden „wordt gewijzigd als volgt” vervangen door de woorden „wordt aangevuld met de volgende leden luidend als volgt”.

— **Aangenomen.**

Artikel 42

In artikel 73, § 2 van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV wordt de laatste alinea als volgt aangevuld :

„en is niet van toepassing op de specifieke maatregelen inzake de toekenning van uren-leraar in het kader van de uitvoering van het onderwijsbeleid voor de diversificatie van de studiekeuze voor meisjes in de opleidingen voor technisch en beroepssecundair onderwijs in het voltijds se-

cundair onderwijs, zoals bepaald door de Vlaamse regering.

Indien een inrichtende macht van een onderwijsinstelling haar vastbenoemd personeel van deze onderwijsinstelling op datum van 30 juni van het voorafgaand schooljaar, behoudt op 1 september bij wijze van reffectatie of wedertewerkstelling of indien deze personeelsleden op 1 september gereffecteerd of wedertewerkgesteld zijn in een andere onderwijsinstelling, is overdracht wel mogelijk.”

— **Aangenomen.**

Artikel 43

In artikel 77, tweede paragraaf van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV worden de woorden „algemeen vormend secundair onderwijs” vervangen door de woorden „algemeen secundair onderwijs”, de woorden „lichamelijke vorming” worden vervangen door de woorden „lichamelijke opvoeding” en de woorden „artistieke vorming” worden vervangen door de woorden „artistieke opvoeding of estetica”.

— **Aangenomen.**

Artikel 44

De artikelen 37,38,39,40 en 41 hebben uitwerking op 1 september 1993.

— **Aangenomen.**

Artikel 45

Paragraaf 1 van artikel 87 van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV wordt vervangen door :

„§ 1. Totdat uitvoering is gegeven aan de decretale regeling zoals voorzien in artikel 33 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, worden in het hoger onderwijs met volledig leerplan buiten de universiteit aan leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel geen nieuwe vaste benoemingen meer verleend die ingaan na 1 januari 1993

Voorzitter

indien reeds in de betrokken onderwijsinstelling 66 % of meer van de financierbare of subsidieerbare personeelsomkadering, uitgedrukt in organieke lestijden of studiebegeleidingseenheden, door vastbenoemde personeelsleden is ingenomen.

Wanneer de voormelde norm van 66 % niet wordt bereikt kunnen nieuwe vaste benoemingen nog worden verleend totdat deze norm wel bereikt is. Voor het berekenen van de norm van 66 % worden de financierbare of subsidieerbare organieke lestijden en dito studiebegeleidingseenheden afzonderlijk beschouwd.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder „nieuwe vaste benoeming” niet begrepen :

- de vaste benoeming in een selectie- of bevorderingsambt van een personeelslid dat reeds vastbenoemd is in het hoger onderwijs met volledig leerplan buiten de universiteit ;
- de uitbreiding inzake volume van een bestaande vaste benoeming ;
- de benoeming van een personeelslid, dat reeds vastbenoemd is als lid van het bestuurs- en onderwyzend personeel, in een ander ambt van dezelfde categorie ;
- de mutatie.

Benoemingen die in strijd met voorgaande bepalingen worden verleend kunnen geen uitwerking hebben ten aanzien van de overheid.”

— **Aangenomen.**

Artikel 46

Artikel 2, § 1, 5° van de wet van 1 april 1960 betreffende de psycho-medisch-sociale centra zoals gewijzigd bij artikel 96 van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV wordt vervangen door :

„5° Voor de berekening van de personeelsomkadering van de psycho-medisch-sociale centra gelden de leerlingenaantallen en de omrekeningspercentages op basis waarvan de lestijden of het pakket uren-leraar van de

bediende onderwijsinstelling vastgelegd worden. ”

Artikel 97, 2° van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV blijft van toepassing.

— **Aangenomen.**

TITEL IX

Wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 47

§ 1. Artikel 8bis, tweede lid van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, wordt aangevuld met de volgende bepaling :

„De Vlaamse regering stelt, na advies van de Vlaamse Interuniversitaire Raad , een lijst op van de academische graden van „doctor”.

Deze lijst vermeldt bij iedere academische graad van „doctor” de universiteiten die deze graad kunnen uitreiken.”

§ 2. In artikel 9 van hetzelfde decreet worden de woorden „en 8bis” geschrapt.

— **Aangenomen.**

Artikel 48

In artikel 32, eerste lid van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, worden tussen de woorden „... de academische graden van doctor verlenen.. ” en „... in of over de studiegebieden.. ” de woorden : „... vermeld in de lijst van de Vlaamse regering in uitvoering van artikel 8bis...” ingevoegd.

In artikel 32, tweede lid van hetzelfde decreet, worden tussen de woorden „... de academische graad van doctor verlenen” en „in of over deze studiegebieden of delen van studiegebieden heen” de volgende woorden ingevoegd : „vermeld in de lijst van de Vlaamse regering in uitvoering van artikel 8bis”.

SP-Senator Ivan Verleyen was verslaggever namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid bij de bespreking van het decreet betreffende het onderwijs- V

— **Aangenomen.**

Artikel 49

Artikel 75, tweede lid van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap gewijzigd bij het decreet van 27 januari 1993 wordt ‘aangevuld als volgt :

„De Vlaamse regering kan bij het vaststellen van de lijst tevens de voorwaarden en de procedure vastleggen waaronder het universiteitsbestuur bij met redenen omklede beslissing individueel een afwijking kan toestaan aan een lid van het academisch personeel dat een bepaalde activiteit uitoefent die voorkomt op die lijst.”

— **Aangenomen.**

Artikel 50

§ 1. Artikel 182, tweede lid van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt vervangen door de volgende bepaling :

Voorzitter

De geassocieerde docenten en de geassocieerde hoogleraren worden bij de inwerkingtreding van dit decreet gelijkgesteld met respectievelijk de hoofddocenten en de hoogleraren in dit decreet. De docenten, de hoogleraren en de buitengewoon hoogleraren worden bij de inwerkingtreding van dit decreet gelijkgesteld met respectievelijk de hoofddocenten, de hoogleraren en de buitengewoon hoogleraren in dit decreet, behoudens wanneer zij aan dezelfde universiteit tevens een ambt uitoefenen als vastbenoemd lid van het wetenschappelijk personeel, in welk geval over hun rangschikking in het zelfstandig academisch personeel wordt beslist overeenkomstig het bepaalde in artikel 181 van dit decreet. De gewoon hoogleraren worden bij de inwerkingtreding van dit decreet gelijkgesteld met de gewoon hoogleraren in dit decreet.

§ 2. Dit artikel treedt in werking op 1 oktober 1991.

— **Aangenomen.**

TITEL X

Wijziging van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten

Artikel 51

Artikel 86 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten wordt als volgt vervangen :

„Artikel 86

§ 1. De vast benoemde leden van de inspectiedienst :

— van het gesubsidieerd kleuter- en lager onderwijs, bedoeld in artikel 79 van de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd op 20 augustus 1957 ;

— bedoeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van 13 augustus 1962 tot regeling van de psycho-medisch-sociale centra ;

— bedoeld in artikel 1, eerste lid, 3°,

van de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rijksonderwijs ;

— bedoeld in het koninklijk besluit van 4 november 1987 houdende vaststelling van het statuut en de organisatie van de rijks- en gesubsidieerde inrichtingen voor buitengewoon basis- en secundair onderwijs met het Nederlands als onderwijstaal gaan op 1 september 1991, op hun verzoek en met instemming van respectievelijk de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs of de inrichtende macht zoals bedoeld in artikel 93, § 1, in dezelfde administratieve toestand als die waarin zij zich bevinden op 31 augustus 1991, over naar een pedagogische begeleidingsdienst bedoeld in § 3 van artikel 55 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en in artikel 87 van dit decreet.

Dit verzoek moet samen met de toestemming van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs of van de voormelde inrichtende macht uiterlijk op 1 augustus 1991 aan de Vlaamse regering schriftelijk worden gericht.

§ 2. De in § 1 bedoelde personeelsleden die niet overgaan naar de begeleidingsdiensten gaan ambtshalve, in dezelfde administratieve toestand als die waarin zij zich op 31 augustus 1991 bevinden over naar de inspectie in een overeenstemmend ambt.

De Vlaamse regering bepaalt wat als overeenstemmend ambt wordt beschouwd.

§ 3. De in § 1 en § 2 bedoelde personeelsleden behouden ten minste de wedde-, dienst- en ambtsanciënniteit die zij zouden hebben verkregen indien zij in hun dienst van herkomst hun ambt waren blijven uitoefenen.

§ 4. Onverminderd § 2 van artikel 8 worden bij de uitvoering van artikel 8 van dit decreet de in § 1 bedoelde personeelsleden die niet worden overgedragen aan de pedagogische begeleidingsdiensten, prioritair in de personeelsformatie van de inspectie opgenomen.

In het secundair onderwijs is deze prioriteit van toepassing op de grote indelingen in groepen van vakgebieden en op de verdere onderverdelingen in subgroepen en disciplines. Deze prioriteit geldt niet wanneer ze in strijd is met de toepassing van de pariteitsregel, bepaald in hetzelfde artikel.”

Artikel 52

In artikel 117 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten wordt het eerste gedachtenstreepje vervangen door de volgende bepaling :

— artikel 86 dat uitwerking heeft met ingang van 1 juli 1991”

— **Aangenomen.**

Artikel 53

De huidige tekst van artikel 88 van hetzelfde decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten vormt een § 1.

Er wordt een § 2 en een § 3 toegevoegd, luidend als volgt :

„§ 2. De pedagogische begeleidingsdiensten leggen aan de Vlaamse regering de regels ter bekrachtiging voor die tegenover de onderwijsinstellingen en de personeelsleden gehanteerd worden bij het uitvoeren van de in § 1, eerste, tweede en derde streepje vermelde opdrachten.

§ 3. Bij het niet uitvoeren van de in § 1 vermelde opdrachten of bij het niet uitvoeren van de verplichting, vermeld in § 2, worden de werkings-toelagen, vermeld in artikel 92, § 1, 1° ingehouden voor de duur van het schooljaar of de schooljaren waarin deze verplichtingen niet nageleefd werden.”

— **Aangenomen.**

Artikel 54

In artikel 4 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende de inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten

Voorzitter

wordt een vierde lid ingevoerd, luidend als volgt :

„De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de werking en de organisatie van de inspectie .”

- **Aangenomen.**

Artikel 55

De artikelen 49,50 en 51 hebben uitwerking met ingang van 1 juli 1991.

- **Aangenomen.**

TITEL XI

Wijziging van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de medezeggenschap in het gesubsidiëerd onderwijs

Artikel 56

Art. 34, § 3 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de medezeggenschap in het gesubsidiëerd onderwijs gewijzigd bij het decreet van 28 april 1993 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 3. De aanduiding van de vertegenwoordiging van de inrichtende macht gebeurt zoals omschreven in het artikel 13 van dit decreet. De vertegenwoordigers van de studenten worden gekozen door en onder de regelmatig ingeschreven studenten. Elke student heeft één stem. De studenten die het eerste jaar met vrucht hebben beëindigd, kunnen zich verkiesbaar stellen. Het mandaat van de verkozenen duurt twee jaar en is niet hernieuwbaar. Een student die afstudeert voor het einde van zijn mandaat, wordt vervangen door de eerste opvolger. Deze beëindigt het mandaat van zijn voorganger. Het reglement voor de verkiezing van de studenten wordt

bepaald door de inrichtende macht, na-overleg met de bestaande studentenorganisaties verbonden aan de onderwijsinstelling.”

- **Aangenomen.**

TITEL XII

Controle op de afwezigheid wegens ziekte van het personeel van het onderwijs

Artikel 57

Met uitsluiting van het universitair onderwijs en eveneens, vanaf een datum te bepalen door de Vlaamse regering, aan het hoger onderwijs buiten de universiteit, worden de personeelsleden van het onderwijs dat door de Vlaamse Gemeenschap wordt ingericht of gesubsidiëerd en waarvan de wedde of de weddetoelage geheel of ten dele ten laste van de Vlaamse Gemeenschap is, op hun afwezigheid wegens ziekte gecontroleerd volgens de regels die de Vlaamse regering vaststelt.

De Vlaamse regering kan de persoon of de instelling aanwijzen die met het geneeskundig toezicht op de afwezigheid wegens ziekte wordt belast.

Aan het niet-naleven van de bij of krachtens dit artikel vastgestelde bepalingen zijn ter zake van de rechtspositie van de onterecht afwezige wegens ziekte en van de financiering of de subsidiëring van de betrekking, de sancties verbonden die de Vlaamse regering vaststelt.

- **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

Aan de orde is dan het voorstel van decreet van de heer Swinnen C.S. houdende wijziging van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs.

Minister Van de Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, aangezien ik deze namiddag aanwezig moet zijn in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken, vraag ik u of ik bij de bespreking van dit voorstel van decreet afwezig mag blijven.

De regering verzet zich niet tegen dit decreet, het is dan ook een voorstel komende uit het parlement.

De voorzitter : Ik raadpleeg in dit verband de commissieleden. Geen bezwaar ? (**Nee**)

Indien nodig zullen wij u uit de commissie laten ontbieden.

De vergadering is gesloten.

- **De vergadering wordt gesloten om 12.49 uur.**